

2002

2002. gada 7. janvāris

Manu ziediņ, Es tev dāvāju Savu mieru; vai tu vēlies Man ko sacīt?

Jā, Jēzu, es vēlos kaut ko Tev pateikt. Vai es esmu Tava atlēte?¹ Kungs, lūdzu, nenonicini šo manu jautājumu!

Es nenonicināšu šo jautājumu; pēc tavas sejas izteiksmes Es redzu, ka tu beidzot esi sapratusi, ka esmu tevi iesaistījis cīņā; jā, tu esi Mana atlēte, un Es esmu tavs Treneris, kurš tevi ir trenējis vienotībai, vai ne?

Tad atļauj man būt atlētam, kurš nenogurstoši deg par Tavu Namu!

tad lai Mani Vārdi atskan no tavas mutes gan tagad, gan nākamajās paaudzēs; Mani Vārdi apturēs nekaunīgos, mācītos un visu to bezdievīgos izteikumus, kuri līdz pat šai dienai nav Mani iepazīnuši, bet gan balstījušies vienīgi paši savā spēkā; tas, ka viņiem piemīt daiļrunība, vēl nenozīmē, ka tas viņus paceltu līdz Svētā Gara noslēpumiem!

ak, Vassula, Manu meitiņ, tu redzi, ka nav viegli nest Vienotības Krustu; Man bija jāizaudzina kāds par atlētu, kurš skrietu kopā ar Mani, atsacīdamies no visiem tiem valdzinājumiem, kas šo skrējieni varētu aizkavēt; Es tevi esmu izveidojis par atlēti, lai tu spētu pilnībā atdot savu sirdi un prātu, lai tu ieturētu vienādu tempu ar Mani un lai nepalēninātu savu soli ...

reiz Es uzdevu jautājumu: „kurš spēj paciest sāpes, apmelojumus, šķēršļus, spļāvienus un vajāšanas? kurš nenogurstoši spēj apgādāt Manu tautu un Manu Baznīcu ar Zināšanām, kuras viņa gūtu no Svētās Gudrības, un tai pašā laikā būt visiem pieejams? kurš būtu paklausīgs Manai Gribai un Maniem baušļiem, kurš spētu atšķirt melus no patiesības, un pareizo no aplamā? kurš spētu izteikties tā, kā būtu izteicies Es, un piekristu Manām daudzajām pavēlēm? kurš ķēnišķīgi un melodiski spētu sludināt Manus Vārdus, aizdedzinot Manu ļaužu sirdis? kurš, liecinādams par mistisko vienotību starp Mani un Manām radībām, spētu pacietīgi paciest ikvienu pārbaudījumu un šausmīšanu;

lai visu to izturētu un paveiktu, Man vajadzētu atrast dvēseli, kas grimst nabadzībā, vāju un trauslu dvēseli; šādā nabadzībā Es atrastu pietiekamu platumu un garumu, augstumu un dziļumu, lai šo tukšumu piepildītu ar Savu milzīgo Bagātību; viņas vājumā Es būšu viņas pāri plūstošais Spēks un viņas Ķēnišķīgā Autoritāte; viņas trauslumā Es būšu viņas neizsakāmais Dāsnums;”

un tā Savā žēlsirdīgajā labvēlībā Man labpatikās izraudzīties tevi, tevi trenēt un izveidot par atlēti; tagad, redzot tevī ilgas būt Man patīkamai, redzot tevī vēlmi doties kaujas laukā, Es jūtos ļoti apmierināts; vienmēr nāc pie Manis un labprātīgi meklē Mani ik brīdī; Es esmu tavs Brālis, tava cilts; Es, Tēva Godības mirdzošā Gaisma un Viņa Dievišķās dabas pilnīgais Attēls, tevi svētīju;

Kungs, Tavi apmeklējumi ir mani augšāmcēlušī, un es pagodinu tavu bezgalīgo Žēlsirdību. Kungs, man tomēr ir vēl viens jautājums:

Tu teici, ka Tavi Vārdi, kurus izrunāšu, ietekmēs daudzus, bet dažkārt Taviem Vārdiem, pat ar dedzību izteiktiem, ir tik maza ietekme!

Pat, ja šie vārdi ir nākuši no Paša Dieva un pildījuši manu sirdi ar dievišķo Mīlestību, kā tas var būt, ka tie nevienu neuzrunā? Un ir pat tādas dvēseles, kuras ne vien neiedziļinās Tavā Vārdā, bet paliek pilnīgi vienaldzīgas pret to. Vai Tava atlēte savus apļus riņķo velīgi?

Manas lūpas dedzīgi vēlas paust Tavu taisnīgumu, Tavus brīnumdarbus, un es biju cerējusi saņemt līdzjūtīgu atbildi, kas Tevi mierinātu, izvestu no Ģetzemanes un ļautu

¹ Šis vārds manī ienāca caur iedvesmu.

tev ieelpot svaigu gaisu tā vietā, lai elpotu Ģetzemanes rūgtuma un agonijas pilno gaisotni.

Dažkārt man šķiet, ka Tava atlēte Tevi pievil, un daudzi no viņas sportiskajiem sasniegumiem ir veltīgi. Es strādāju un esmu sevi veltījusi Tavai Pavēlei atdzīvināt, izdaiļot un apvienot Baznīcu, Svētā Gara spēkā atjaunot tās struktūru; Es uzticīgi cenšos sekot Tevis man dotajai Pavēlei, bet tā vien šķiet, ka pēc visas lielās svīšanas un cīņām, kad beidzot daļa no būves sienas jau ir atjaunota, skat! – kas tur rikšo uz mūsu pusi? Apspiedēji! Nakts aizsegā tie pielavās pie mūra, lai ar vienu sitienu sagrautu tikko uzcelto sienu. Izgreznojušies ar visām viņu autoritāti apliecinošajām zīmēm, viņi slīd kā čūskas un paveic savu darbu. Vai tiešām visi šo gadu garumā izlietie sviedri un asinis ir bijuši veltīgi?

Ja tie nav dēmoni, kas izvēlas cilvēkus, lai caur tiem paveiktu savus ļaunos darbus, tad kurš gan ir tas, kas iedvesmo šos cilvēkus uz šiem šaušalīgajiem noziegumiem un velnišķīgo, āprātīgo rīcību?

Kungs un Valdniek, pasaki man – vai esmu pareizi sapratusi Tavas prasības? Vai es vispār esmu paveikusi ko redzamu, ko tādu, kas būtu Tevis cienīgs? Varbūt manas acis kavējas pie tā, kas ir tukšs un nenožīmīgs? Vai vienotība kaut uz mirkli ir ieraudzījusi dienas gaismu un kaut par centimetru pavirzījusies tuvāk mērķim? Vai ar visām žēlastībām, kuras no Tevis esmu saņēmusi, es esmu vispār kaut ko izdarījusi, lai Tevi pagodinātu, vai arī es tikai riņķoju pa apli? Tu manu garu apveltīji ar pravieša dāvanu, bet ko gan es Tev esmu sniegusi pretim, mans Kungs, par visu, ar ko Tu Savā pāriplūstošajā Mīlestībā esi mani izdaiļojis?

Kur es esmu bijusi nolaidīga?

Tu iecel karaļus viņu troņos, tomēr ir zināms, ka, ja viņu bezgalīgā vara dara tos lepnus, tad Tu tos iekal važās un sasien ciešanu saitēm.

Es esmu lieciniece un varu liecināt, ka esmu redzējusi un vērojusi, kā krīt varenie, kad viņi nav klausījušies Tevī. Tava dievišķā taisnība krita pār viņiem kā zibens spēriens un sagrava viņus reizē ar visu viņu lepnību... Tomēr Tava Žēlsirdība nekavējās tiem vairākas reizes parādīt visu, ko viņi bija izdarījuši, arī visus lepnības grēkus.

Sākotnēji man bija jācieš, lai iemācītos neaizmaldīties projām no Tevis, vēlāk man ar sāpēm ir nācies noskatīties, kā lepnie Tevi vajā, bet šodien es ciešu, redzot, ar kādu vienaldzību daudzi izturas pret Taviem Žēlsirdīgajiem Aicinājumiem ... Ciešanas ir kļuvušas par manu dienišķo maizi.

Es tev esmu devis pravietošanas Avotu;¹ saskaņā ar Viņa mācībām un labo padomu tu esi Man atdevusi savu sirdi un savu gribu, un ar šīm divām lietām Man pietiek; kas attiecas uz tavām kļūdām un trūkumiem – Es esmu piepildījis to, kā tev ir pietrūcis, un Mana pāriplūstošā mīlestība uz tevi ir likusi Man parūpēties par tiem mirkļiem, kad tu esi Mani pievilusi; Savā tēvišķīgajā Žēlsirdībā Es esmu uzlūkojis tavu nolaidību, tāpat kā tēvs uzlūko sava mazā bērniņa nolaidību – ar līdzjūtību un ar gatavību sniegt tev maigu palīdzību, Es tavās ausīs esmu čukstējis maigus mīlestības vārdus, lai tevi neaizbaidītu, tai pašā laikā tev atkal parādīdams, kā Es rūpējos par tevi pašu un par tavu izaugsmi;

kas attiecas uz ciešanām, kuras tev nākas ciest Manas Baznīcas un Manis dēļ, Es tev saku, Mana māsa un Mana katedrāle: nepadodies izmisumam; ar vienu vienīgu Savu skatienu Es no jauna uzceļu to, kas ir sabrucis; reiz Es tev parādīju Savu Biķeri un Es tev māju ar Roku, lai tu Man sekotu, un Es tevi varētu ietērt Savās Drānās, apjozt ar Savu atklāsmi un uzticēt tev Savu Vārdu;

¹ Svēto Garu.

ak, Mana Tēva iepriecinājums, tu, kas esi bijusi gatava tikt izmesta jūrās, ielejās un kalnos! tu esi tikusi radīta ar nodomu samīt lepnos un augstprātīgos, un apklusināt viņu dzīru troksni; kad Es tev parādīju Savu Biķeri, tu piecēlies un teici: „Jēzu, atļauj man dzert no šī Biķera, tā upurējot Tev visu, kas varētu Tev nest mierinājumu;” Es, tava lūguma iepriecināts un aizkustināts, noliecos pie tevis un tevi apskāvu; Savās Rokās Es ieskāvu mazo narcisīti;¹ tikko piedzimusi un vēl pilnībā neatveseļojusies, tā jau bija gatava kalpošanai no visas sirds; tavš traulslums ne vienu reizi vien ir aizkustinājis Mani līdz asarām, tas Mani ir aizkustinājis vairāk nekā jebkurš cits šajā pasaulē! tāda tu stāvēji Manā priekšā – vēl tikko dzimusi, bet jau gatava atteikties no savas gribas un dāvādama Man bez atlikuma visu savu dvēseli un miesu; visaizkustinošākais bija tas, kā tu drosmīgi stiepi savas rociņas pretim Manam Biķerim, kā tu steidzies pie Altāra, lai To pieliktu sev pie lūpām un padzertos no Tā! kad Es redzēju, cik tu noteikti un mērķtiecīgi steidzies pie Altāra, tai brīdī no Debesīm atskanēja varena dziesma: „Alleluja! gods lai ir mūsu Kungam, kas viņu uzvarēja!” pēc tam Es pieliku Biķeri pie tavām lūpām un liku tev To tikai nogaršot, neļaudams izdzert tukšu; Es sacīju: „atved pie Manis Manus ļaudis un sapulcini tos ap vienu Altāri; par godu Manam Vārdam sludini ticības paklausību visām tautām; parādi viņiem, cik bezjēdzīgi ir palikt sašķeltiem; Es vienmēr būšu tev blakus;”

Es Tev pateicos, mans Kungs, par Tavu Mīlestību un Uzticību!

Es iedvesmoju mīlestību ... tu vienmēr vari palikt Mana Nama pagalmos; tur Es valdu Savā Majestātē un pret Saviem ciemiņiem izturos ķēnišķīgi un kā draugs, dodams tiem padomu par ceļa virzienu, kāds tiem jāizvēlas – šādā veidā Es tos vadu turp, kur esmu izvēlējis ...

Mana atlēte, esi stipra, un tava sirds lai ir drosmīga;

2002. gada 18. janvāris

Mans Kungs?

Es Esmu; miers lai ir ar tevi;

Es tev esmu parādījis Savu Visvarenību daudzējādos veidos; visu šo gadu garumā Es tev neesmu dziedis Savu Gaismu, nedz arī Savu Žēlsirdību; vienīgais, ko Es vēlos no tevis, Mana māsa, ir mīlestība; mīlestība par Mīlestību, sirds par Sirdi; tas ir vadmotīvs, kuru Es tev dodu;

- turpini savu izaugsmi vienotības ceļā, un lai Mans skūpst atkal tevi atveldzē; ļauj Man tev atgādināt, ka tev Manā laukā ir jāzied kā lilijai – brīvai no visām rūpēm un raizēm;

- turpini pieaugt vienotības ceļā, kuru tu ej kopā ar Mani, un lai Mana Goda dēļ šis ceļš šobrīd kļūst vēl platāks;

- lai Mans tēvišķīgais skūpst mierina tavu sirdi un piepilda tavu garu ar dedzību Mana Nama dēļ;

- lai katrs no taviem locekļiem maigi atdusas Manā Sirdī un iegūst spēku, neatlaidību un iekšējas labsajūtas baudu;

- lai tavi darbi nes augļus, lai augļus nes arī visas tavas aktivitātes, kuras tu paveic Manā Vārdā, un kas ir svaidītas ar Dzīvības Avota eļļu;

- esi labvēlīga pret sirdīm, kuras piedzīvo ciešanas, un esi vienlīdz laba un maiga arī pret nogurušajiem un izmocītajiem;

- ļauj Man būt tev dārgākam par ikvienu un jebko, kas ir virs šīs zemes, lai caur šo atteikšanos Es ar iecietību skatītos uz cilvēku grēcīgumu un dotu tiem iespēju nožēlot

¹ Es brīnījos, kādēļ Jēzus no visiem ziediem izvēlējās mani nosaukt par narcisi. Vai tādēļ, ka tā uzzied tieši Gavēņa laikā, kad Kristus iet Savu Ciešanu ceļu?

savus grēkus;¹

- lai pār taviem vajātājiem, kuri valda pār citiem uzpūtībā un lepnībā, kuri saprātīgas spriestspējas trūkuma dēļ tevi bez žēlastības apsūdz un nozākā Manis tev dotās dāvanas, krīt viņu pašu grēki;

- ļauj Man pieaugt tevī, lai tad, kad tavi draugi tevī noraudzīsies, viņi tevis vietā redzētu Mani, un lai tas viņiem kļūst par īsto iemeslu tevi mīlēt;

- Es turpināšu tev atdot arvien vairāk no Sevis; to Es darīšu tik ilgi, kamēr tu atļausi Manai Dievišķajai Gribai palikt tevī, kamēr tu paļausies uz šo Gribu un atteiksies no savas gribas, atdodama to Man;

- esi svētīta par to, ka esi novērsusies no visa, kas tevi piesaistīja šai pasaulei, un tās vietā esi devusi priekšroku Dievišķā Maiguma Avotam;

- lai dedzība Mana Nama godības dēļ vēl vairāk rosina tavu dvēseli sasaistīties ar Manu Namu garīgām mīlestības saitēm, tikai tad Tajā pilnībā tiks iespiests Mans Dievišķais Attēls un atkal no jauna tiks ielieta Mana Gaisma;

- esi pilnīga vienotības ikona, kas ar žēlsirdību aicina ikvienu dzīvot patiesu dzīvi Manī; caur šo ķēnišķīgās mīlestības rīcību Manā Galvā tiks uzlikts karaliskais vienotības kronis;

- lai katra no cilvēkiem nākoša vardarbīga un naidīga rīcība tevī tiek aizvietota ar Mūsu² svētībām; šiem izšķērdētājiem nāksies Manā priekšā atbildēt Tiesas dienā;

- lai katra tavas sirds šķiedra dzīvo Man, dāvājot tev entuziasmu Manam darbam; lai kā vergs, kurš neprasa atalgojumu, arī tu nekad netiecies pēc atalgojuma, bet atdod savu sirdi un dvēseli Debesu Valstībai;

uzklausi Mani: Es tevi esmu radījis un licis virs šīs zemes tikai tādēļ, lai tu paveiktu šo cildeno darbu; kauls no Mana Kaula un miesa no Manas Miesas – paliec vienotībā ar Mani, paliec vienota un vienā garā ar Mani, pārdomā par īpašajām drānām, kurās Es esmu tevi ietērpis, sagādādams tev brīvību staigāt Manos Pagalmos; tas patiešām ir noslēpums, kas iedveš bijību, un lielākās Manas radības daļas acīs tas pārsniedz visas cilvēciskās zināšanas un saprašanu; Manas, Debesu Skolotāja, Acis, tika pievērstas tev, un Mana Roka satvēra tavējo, lai mēs kopā izšūtu zeltītas rozes un iedvestu tajās dzīvību, lai tās izplatītu saldo smaržu, kas piepildītu ne tikai Baznīcu, bet arī visu izplatījumu;

bez dievišķās žēlastības līdzdalības, ar kuru Es tevi esmu apveltījis, tu vēl arvien būtu ubadze; bet tagad caur dievišķo žēlastību Es tevi pilnībā esmu ieslēdzis Savā Sirdī! līdzdalība Mūsu Dzīvē ir tev dāvājusi augstdzimtību; Savas cildenās Gaismas piepildīti un apgaismoti, Mēs pacēlām Savu Zizli, lai uzrakstītu uz tevis Savu Vārdu, lai tu kalpotu Mūsu Namam un visai pasaulei nodotu Mūsu Mīlestības poēmu;

- lai tava mēle ir tikpat gatava kā veikla rakstītāja rakstāmais, lai tā nepagurusi liecina arī tad, kad visapkārt ir liesmas;

Es, Jēzus, tevi svētīju; ic;

2002. gada 7. februāris

Mans Cietoksni, Es tevi esmu aicinājis, lai tu pasludinātu Manu Atgriešanos; Es tevi esmu aicinājis, lai tu atklātu Manu neizmērojamo Žēlsirdību visiem Maniem bērniem, kuri vēl arvien ir apātijas un viņu pašu vienaldzības pasaules varā; Mani nemitīgie aicinājumi un grēku nožēlu nav tikuši sadzirdēti; šobrīd pasaule arvien dziļāk lien grēka mūklājā un nāves ēnā; Mana sēkla ir nomirusi, jo tai nav pievadīts ūdens; daudzi no Maniem ganiem Mani ir pametuši, aizraujot sev līdzī Bezdiebī un pazušā miljoniem dvēseļu; vai kāds vēl varētu sacīt: „mēs neesam tikuši brīdināti;

¹ Caur atteikšanos cilvēkā nonāk Dieva Žēlsirdība, un tā viņam dāvā iespēju nožēlot un atgriezties.

² Vissvētākās Trīsvienības.

mēs neesam redzējuši nekādas Debesu zīmes;” to sacīdami, šie cilvēki turpina dzīvot paši sev ...

Šī paaudze ir nomirusi Manam Vārdam un dod priekšroku dzīvot Sātanam, kurš viņiem dod visu, kas ir pretrunā ar Manu Mīlestības Likumu; viņi to dēvē par brīvību un tiesībām, bet patiesībā ir kļuvuši par Ļaunā gara gūstekņiem; šajos laikos katrs cilvēks ir sagatavojies karam; tumsa valda pār pasauli; cilvēku sirdis, kas ir kļuvušas nekrietnas un visa veida ļauno garu pilnas, tiecas pretim vienīgi Tumsības Valdniekam;

Es jums visiem esmu devis laiku un izdevības atbrīvoties no ļaunprātības un bezdievības, un šajos Žēlsirdības laikos kļūt par Manas Labvēlības atspulgu; Debesīs Es jūsu dēļ ar ķēnišķīgām pavēlēm nemitīgi esmu rādījis brīnumu brīnumus, lai atdzīvinātu jūsu ticību, bet daudzi no jums, it īpaši Savienotajās Valstīs, pēc tam, kad esat tikuši iedrošināti iet pa tikumu ceļu, kurš ved pie Manis un ievēd Mūžīgajā Dzīvē, esat pavērsušies pret Mani un pret Maniem vēstnešiem – Mana Vārda nesējiem, un Mani ar nicinājumu atgrūduši; gan augstie, gan zemie atņirdza savus zobus, lai saplosītu šo Darbu;

Mana Ķēnišķīgā Valdīšana stāv pie pašām jūsu durvīm, bet vai jūs esat gatavi Mani uzņemt? ar ķēnišķīgu dāsnumu un vērienu Es esmu klājis garīgā Mielasta galdu, lai atdzīvinātu jūsu garu; kad Es tur stāvēju, gaidīdams, lai jūs pabarotu Pats ar Savu Roku un izglābtu jūs no nāves, jūs atteicāties spert soli uz priekšu; tomēr, pārdomājot jūsu nevēlēšanos patiesi atgriezties un jūsu naidīgumu pret Maniem brīdinājumiem, tad iepriekš redzētās raudu un vaimanu ainas¹ nav nekas, salīdzinot ar tiem būdu pilnajiem rītiem, kuri vēl nāks pār jums,² un kurus jūs paši būsiet uz sevi izsaukuši;

jūsu tauta valda pilnīgi pretēji Manam Mīlestības Likumam, kurš tik ļoti atšķiras no jūsu visnotaļ dīvainās likumu sistēmas, tie ir likumi, kuri atļauj izdarīt visšaušalīgākos noziegumus, kas apdraud ne vien šo zemi, bet arī visa kosmosa stabilitāti;

Es esmu tik bieži pastiepis Savu zizli, lai aizskartu pat neesošas radības,³ šodien Man ar skumjām nākas noraudzīties no augšienes, kā jūsu ļaunie nodomi pavērsīsies pret jums pašiem; pasaule jau tagad bauda sevis pašas uzliktā lāsta augļus, izsaucot dabā sacelšanos dažādu satricinājumu un dabas katastrofu veidā, nosmacējot sevi ar jūsu pašu izdomātajiem plāniem; Es biju jūs aicinājis gadiem ilgi, tomēr tikai nedaudzi ir to ņēmuši vērā; paaudze, tagad šī šķīstīšana, kas nāk pār tevi kā pletne, daudzus atvedīs atpakaļ pie Manis, sava posta dēļ pie Manis atgriezīsies arī tie, kuri līdz šim nicināja Manus brīdinājumus; tad, kad visas šīs lietas būs notikušas, kad ikviena neesoša radība ienāks esamībā, Es aizdegšu virs zemes uguni un atbrīvošu to no posta; kad Dievs runā, Viņa Balss satricina zemi;

Mana Valdīšana pavisam drīz nonāks jūsu vidū, jo Mans Dievišķā apmeklējuma laiks ir pavisam tuvu; tad neviens, kurš ir ticis aicināts atklāti liecināt katram zemes iedzīvotājam, vairs netiks apspiests;⁴ visi zemes ļaudis būs kā izslāpusi zeme, kura alks pēc Manu Vārdu rāsas; viņi liecinās par Visvarenā Trīsvienīgā Dieva darbiem, kuru līdz tam nebija nedz satikuši, nedz arī redzējuši ar savas dvēseles acīm;

lūdziet Debesis, lai šis šķīstīšanās laiks nenāk pār jums ar tādu smagumu, kā tas nāca pār Sodomu un Gomoru;

Mana Baznīca tiks atjaunota;

¹ 2001. gada 11. septembrī. Par šo notikumu tika pravietots jau pirms desmit gadiem – 1991. gada 11. septembrī, un tas bija brīdinājums uz atgriešanos.

² Atkl 11, 18: „Ir pienāks laiks iznīcināt tos, kas iznīcina zemi.”

³ Garīgi mirušos.

⁴ Atkl 11, 11: „Pēc trīs ar pusi dienām Dievs dvesa viņos dzīvību, un tie piecēlās.”

Mana Vassula, turies pie Manis, jo Es esmu atstājis aiz Sevis daudzus no taviem vajātājiem; pacel Manu Krustu sev virs galvas un pagodini Mani, apliecinādama Manu varenību; ic;

2002. gada 27. marts

No Tevis, Kungs, es esmu mācījusies, ka mūsu prāts nekad nespēj sasniegt Debesis pats saviem spēkiem – tas ir pilnībā atkarīgs no Svētā Gara. Tikai caur žēlastību mūsu prāts var pacelties un ieraudzīt lietas, kuras neviens acs nav redzējusi, un iegremdēt mūs Trīsvienīgā Dieva noslēpumos.

Tad Tu Savā Labvēlībā un neierobežotajā Žēlsirdībā ikvienam, kurš to vēlas, atļauj sekot Tev tikumu ceļā, staigāt cieši līdzās Tavai Majestātei un no Tavas Mutes saņemt dievišķās Zināšanas, kuras plūst no Gudrības Avota.

Kurš pats saviem spēkiem ir uzkāpis debesīs – ja tāds ir, tad lai viņš panāk priekšā pastāsta man par to...

Svētīgs ir tas, kurš zemojas Dieva priekšā, jo viņš tiks pacelts Augstumos un ieraudzīs Dievu...

Mans bērns, miers lai ir ar tevi, ieklausies Manī; viss tevis teiktais ir patiesība, neviens pats saviem spēkiem nespēj pacelties, ja vien Es Savā žēlastībā viņu nepaceļu; un tagad klausies: vai Es tevi neesmu audzinājis, lai tu brīvi pastaigātos Manos Debesu Pagalmos?

Jā, Kungs...

vai Es tevi neesmu pārveidojis par Savu arfu, lai tu spēlētu tautām melodijas un pamodinātu tās ar dziesmām un mūzikas skaņām?

Jā, Kristu...

vai Es neesmu runājis dzejas vārdiem, lai atnestu glābšanu tiem, kurus Es mīlu, jo zinu, ka cilvēks ir kā zāle un viņš ir tikpat iznīcīgs kā savvaļas puķe, kuru var aiznest viens vienīgs vēja pūtiens ... ak, Es tik ļoti nevēlētos viņu zaudēt ...

vai Es tevi neesmu vainagojis ar mīlestību un maigumu, vai Es neesmu piepildījis tavu muti ar medu¹ un izlējis pār tevi svaidījuma eļļu?

Jā, mans Dievs...

tad, Mana mīļotā, pasaki Man, kādēļ tavas acis ir pārklājusi ēna?² neviens grēcinieka zizlis nav valdījis pār šo mantojumu ...³ Saviem mīļākajiem draugiem Es vienmēr esmu licis ceļot pa grambainiem ceļiem, un dažkārt, lai viņi gūtu lielāku labumu no Manas Klātbūtnes un Manas līdzjūtības, Es pieļauju, ka viņi ir atstāti un vientuļi, un nav neviena, kas viņus pavadītu ...

Mani mīļākie draugi bauda Manu labvēlību, viņi ir Manas radības šedevri, jo viņi savu krāsu niansēs laistās kā safīri, piepildīdami ar savu mirdzumu Manu Baznīcu un arī visu izplatījumu; Mani iemīļotie draugi ir Man tik ļoti dārgi, ka, ak ...⁴ tik liela ir Mana labvēlība pret viņiem – Es nespētu tiem liegt iespēju būt aplaupītiem, nedz arī apturētu akmeni, kas tiktu mests uz viņiem ...

iespējams, tev šķiet, ka esmu nejutīgs, esmu kaut kur tālu, ietīts biezos mākoņos, kuri ir pārāk blīvi, lai kāda lūgšana vai lūgums spētu Mani aizsniegt ... tomēr tas būtu neprāts no Manas puses, ja Es viņu ceļu darītu vieglāku! vai neesat mācījušies no Manām mācībām? tad pasaki savai sirdij, ko tu esi iemācījusies, saki: „Kristus ir mana daļa, bet līdz ar Viņu un tādā pašā mērā arī Viņa Krusts;”

¹ Kungs man sacīja, ka medus simbolizē Zināšanas.

² Pēdējās dienās es biju jutusies nomākta, jutu Krusta smagumu, jutu, ka apkārtējie pamazām sarausta mani gabalos...

³ Citiem vārdiem sakot: nevienam nav atļauts nodarīt man (mantojumam) pāri, jo es pieradu Kungam ... un tādēļ – kāpēc gan žēloties?

⁴ Kungs noliecās, uzliekot atvērtu labo plaukstu uz Savas Vissvētākās Sirds.

Es tevi nepazeminu, tieši otrādi ... Es paceļu tavu dvēseli, lai tā sasniegtu Debesu augstumus un ieraudzītu lietas, kuras neviena acs nav redzējusi; Es esmu Tas, Kurš tevi ir vadījis, lai tu staigātu Manā Gaismā; lai to visu saprastu, tev nav jābūt nedz lietpratējam, nedz filosofam! Mana iemīļotā draudzene un smaržojošais koks, Es tev esmu atstājis mantojumā daļu, kurai piemīt īpaši izsmalcināta garša; šie pārbaudījumi bija tev nepieciešami, lai tu pieaugtu ... tagad ieklausies Manī un pieraksti šos vārdus: veido Mūsu „Beth Myriams” katrā vietā, kur vien tas ir iespējams; pacel nomāktos un palīdzi bārenim; aizsargā Mani, paglāb Mani no padibenēm, dod Man patvērumu, pabaro Mani; noņem nastu no Maniem pleciem un dāvā Man atpūtu, atbalsti Mani un iedrošini Mani, bet pāri visam – mīli Mani; viss, ko tu dari vismazākajam no Maniem brāļiem, tu to dari Man ...

Es svētīju tos, kuri atbalsta Manu dzīvi – lai viņi arī turpmāk ir tikumīgi un šķīsti, un vienmēr mīlestības pilni;

Es esmu ar tevi ... ic;

2002. gada 1. jūnijs

Tu, mīļotais Tēvs, radīji manu visdziļāko būtību...

un Es sacīju: Es svētīšu viņas dziļāko būtību ar bagātībām, kuras nāk no Manis; tad Es Savai svaidītajai būšu kā lampa, kas izgaismo viņas dziļāko būtību ar Mūsu starojošo Klātbūtni; „Es un Mans Dēls šeit paliksim uz mūžiem, jo šis ir nams, kuru Mēs esam izvēlējušies, lai tajā mājotu;”

ak, nāc! tu, kas, kalpojot Manam Namam, kalpo Man – nāc pie Manis un iepriecini Mani; nāc un mācies: ir rakstīts – ja tu grēko, tu vēl arvien piederi Man, jo esi atzinusi Manu varu; bet, zinot, ka Es tevi pilnībā atzīstu par Savējo, tu vairs negrēkosi – tādēļ atzīt Mani patiešām ir vispilnīgākais tikums; pazīt Manu varu ir nemirstības saknes; Es vēlos, lai ikviens pārdomā šo Manis teikto atziņu;

Mana Vassula, visu šo gadu garumā Es esmu bijis tavš Padomdevējs un vienlaikus arī tavš Draugs; pat naktīs Es esmu mācījis tavu dziļāko būtību, ar Savu Klātbūtni dāvādams tev neaptveramu prieku; neizmērojamā mīlestībā Es tevi esmu mācījis, lai tavas acis būtu nepārtraukti pievērstas Manai gaismas pilnajai Klātbūtnei un nenovērstos no tās; Es esmu un vienmēr esmu bijis tavš vienīgais Garīgais Vadītājs un Padomdevējs, sniegdams tavai dvēselei Gudrības norādījumus; Es tevi neesmu sūtījis ne uz rietumiem, ne austrumiem, ne uz ziemeļiem un dienvidiem, lai tur tu atrastu sev garīgu vadību, jo kurš gan spētu tevi vadīt labāk par Mani?

Es biju vienīgais, kurš spēja caururbt tavas dvēseles ēnaino tumsu, lai pasludinātu patiesu spriedumu tavai visdziļākajai būtībai un pievērstu tavu uzmanību tavai slimībai; un, vai tad Es tev neliku atteikties no tava dumpīguma, kādu tu juti pret Mani? vai Es tev nenolīdzināju ceļu, lai Mans Vārds kļūtu tev par zīmotnēm uz tava tērpa, un tu sekotu Manās Pēdās un nenovirzītos no Mana ceļa?

Jā, Kungs! Es esmu centusies ievērot katru Tavas Mutes izteikto pavēli ... Ir rakstīts: „Dieva pilsētu iepriecina Viņa Upes straumes, tās iepriecina Viņa svētnīcu, kas Visaugstākajam ir par mājokli. Dievs ir šai pilsētā, tās pamati negrīļosies, Dievs tai palīdz, jau rītam austot. Tautas trako, un valstis krīt, zeme izkūst, kad Viņš paceļ Savu Balsi.” (Ps 46, 5 – 7)

Tavs Svētais Gars ir šī Upe, kas nemitīgi svētdara dvēseli, visdziļāko mūsu būtību, kura pieder Tev, mans Dievs...

Manas ausis ir atvērtas, un es uz mirkli apklustu, jo Dižajam Karalim jānāk ar spēku, lai žēlsirdīgi sniegtu Savus dievišķos padomus – padomus, kas neizjauc kārtību Tavā Likumā. Tādēļ lai priecājas zeme, lai līksmojas un gavilē zemes tautas, jo Karalis iet mums garām, lai tiesātu zemi taisnībā un tautas Savā Patiesībā!

Uzgavilējiet mūsu patvēruma Klintij! Pulcēsimies Viņa Klātbūtnē ar pateicību!

ziediņ, Es tevi esmu apveltījis ar tiešu pieeju Manai Sirdij, lai tu uzziedētu un turpinātu pienest pateicības; turpini Man pateikties – un Es to pieņemšu kā tavu upuri, kurš Mani pagodinās ...

Mana iemīļotā, zini, ka Mana Vārda sludināšana piens Man godu un slavu; Vassula, Es tevi mīlu; mirušie nevar Mani slavēt, viņi klusē; pasaule nespēj svētīt Manu Trīsvienīgo Svētumu, tā klusē; drīz te, drīz tur pavīd nāves ēnas; Es esmu Klātesošs, un Mans Spēks dziedina un atpestī, bet paskaties uz šīsdienas pasauli – tikai daži ir atbildējuši žēlastībai un raduši patvērumu Manī, Jahvē; maz ir to, kas Manis bīstas, Vassula; nāve jau stāv aiz stūra, bet pat tad vēl pasaule nepiesauc Manu Svēto Vārdu; šī paaudze atsakās iet kopā ar Mani;

Es tevi esmu sūtījis mirušo valstībā, kur daudzās sirdīs valda posts un izmisums; lai gan ļaunā gara izliktās cilpas jau ir acīmredzamas, pasaule savā vienaldzīgajā apātijā turpina ienīst Manus norādījumus, un Mans Likums nemitīgi tiek pārkāpts;

Es visu cauru nakti pavadu nomodā, lai visu to pārdomātu, un es neredzu tam galu...

Ja Tu, Jahve, nebūtu man tik tuvu, sargādams mani, apēnodams mani, aptverdams mani, tad man jau sen būtu bijis jānomirst aiz bēdām.

Ar skumjām un nopūzdamās es paceļu savas acis uz Tevi, zinādama, ka manas mājas ir Debesīs, bet es joprojām esmu uz zemes.

Bieži vien es sev vaicāju: „Ko es daru virs šīs zemes, kurai jau sen vairs nepiederu? Es nevienam te nepiederu. Es jūtos, it kā būtu aizdota... Es esmu aizdota...”

Kad Viņš mani bija izvedis no nāves un aizmirstības zemes un ieveda mani esamībā, lai iepazīstinātu mani ar Saviem nolikumiem, es biju Viņam līdzās... Viņš manu dvēseli izcēla no dūkstīm, lai parādītu man Savu Svēto Vaigu.

Tad Tu mani izsūtīji Savā Vārdā, pat nepadomājis, ka tā Tu varētu diskreditēt Savu Zizli un Savu Godību. Savus Darbus Tu vaināgo ar Savu devīgumu, un pārpilnība plūst it visur, kur vien Tu ej... Tu piepildi mūs ar bagātībām un attīri mūs kā sudrabu. Kristus, majestātiskuma pilns, šķērso šo tukšnesi, un Viņš liek zemei nodrebēt, pasludinot Viņa nenovēršamo Atgriešanos ...

Tomēr cilvēki nav sapratuši. Daži saka: „Kristus nāks Savā miesā un asinīs,” savukārt citi bez pamatojuma cenšas pierādīt: „Dievs nāks un sadragās Savu ienaidnieku galvas...” Taču viņi nav sapratuši psalmus ...

Viņi ir izbrīnījušies kā pusnakts sapņa rēgi... Un, kaut gan es nemitīgi atrados Tavā Klātbūtnē, arī man iesākumā neizdevās saprast. Es nesapratu pat tad, kad Tu satvēri manu labo roku, lai rakstītu...

Ir rakstīts: „Kungs Saviem ziņnešiem atklāj jaunumus...” un Viņš tā dara...

Tikumīgie priecājas, dzirdot tuvojamies Dieva Soļus, viņi līksmojas un gavilē priekā! Tad viņi saka:

„Sataisiet ceļu Padebešu jātniekam, priecājieties Kristū un gavilējiet par Viņa Atnākšanu!”

Noasa laikos, Tev atnākot, Debesis pārpludināja zemi... Dieva Atnākšana nesa sev līdzī plūdus, bet neviens Tevi neredzēja kā miesīgu būtni...

Tagad, atgriežoties Tavam Dēlam, zeme aizdegsies liesmās. Dievs nāks atpakaļ...

Kristus nokāps no Augstumiem...

Kā tūkstošiem miriādu Debesu kaujas ratu Tu, Kungs, atstāji Sinaja kalnu, lai iemājotu Savā Svētnīcā.

Dāvids sacīja: „Tu uzkāpi augstumā, atvedi gūstekņus, Tu kā nodevas saņēmi cilvēkus, lai arī dumpinieki dzīvotu pie Kunga Dieva...”¹ Lai arī neviens no viņiem Tevi neredzēja kā miesīgu būtni, tomēr Tu biji pie viņiem...

¹ Ps 68, 19.

Kad Tu tuvojies tikumīgajiem un viņi līksmojas, viņi neredz Tevi miesā ... bet Tu tur esi ...

Kad Tu biji nostājies Savas tautas priekšgalā un kopā ar viņiem šķērsoji tuksnesi, Tu nenāci viņu vidū miesā ... Un tomēr – Tu biji klātesošs... Tāpat būs arī mūsu dienās, kad Kristus sludina, ka Viņa Atgriešanās ir neizbēgama ...

Debesis un zeme tiks aizdedzinātas, un Viņš pievērsīs tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis tēviem... Un tomēr – neviens Tevi neredzēs kā miesīgu būtni...

Mīlestība atgriezīsies kā mīlestība... jo mēs visi būtu Patiesajā Dievā, Dedzinošajā, Svētajā un Trīsvienīgajā Ugunī...

¹ tagad tu esi atstājusi garīgo testamentu – tas patiešām būs Manas nenovēršamās Atgriešanās ceļš ... Mana Atgriešanās jūs atjaunos un daudzus no jums atbrīvos no jūsu pārkāpumiem ... kad pienāks atjaunotnes laiks, daudzi tiks ietērti Manī; tad visi eņģeļi un svētie pateiksies par Mana Svētā Gara dāvanu;

kas ir Kunga Diena? tie, kuri ir dumpojušies pret Mani un turpina to darīt, sajūtīs šo Dienu un visu to, ko tā nes sev līdzī; šī Diena nāks pār pārkāpējiem tikpat pēkšņi kā zibens spēriens un kā briesmīga uguns, kura viņus pārvērtīs cilvēku lāpās; jā – kā tu sacīji, zeme tiks aizdedzināta, un pārkāpējiem kā atklāsme tiks parādīta viņu apziņa; Manas Atnākšanas Dienā Mana Dievišķā Uguns pārvērtīs nocietinātu sirdi mīkstā un pielaidīgā sirdī; zeme savā agonijā pilnībā apzināsies savus trūkumus un nepilnības, savu samaitātību un nelikumības, nemaz nerunājot par to, ka tā ir zemiski izraidījusi no savas ikdienas dzīves Manu Augšāmcelšanos un Manu Visurklātesamību;

Manā Dienā atvērsies Debesis, un tad barga tiesa nāks pār tiem, kuri, noliedzdami Mani, ir paši sevi pasludinājuši par dieviem;

vai kāds varētu teikt, ka visu šo gadu garumā Es nebūtu jūs mācījis? vai visus šos gadus Es ar brīnumu palīdzību neesmu apstiprinājis Savu varenību? vai jūs kādreiz esat aptvēruši Mana Trīsvienīgā Svētuma varenību un Mana Vārda neizsakāmo majetātiskumu? vai jūs kādreiz esat atzinuši Manu lielumu un pasludinājuši Manu bijājamo diženumu un spēku? Es jums saku: „bēdas ikvienam, kurš Manā Dienā aptvers, ka viņā nav Manas Gaismas ... viņus Es šķīstīšu ar Savu Uguni ...

kas attiecas uz tiem, kuri ir turējuši mīlestībā pamatoto Manu Likumu un Manus norādījumus, uz tiem, kuri ir bijuši zemes sāls – viņi netiks pārbaudīti ar uguni, jo Es esmu viņu Dievs, un viņi ir atzinuši, ka Es esmu viņu dzīves vadītājs; viņi jau ir tikuši pārbaudīti un tagad ir daļa no Manis; viņi jau tagad dzīvo vienotībā ar Manu Dievišķo Gaismu un Mani, savu Dievu; un kā tu, meitiņ, sacīji – Noasa laikā, Man atnākot, Debesis appludināja zemi; tagad zeme tiks pārbaudīta ar uguni;

Mana Diena ir nenovēršama, un bēdas tiem, kurus Mana Atgriešanās atradīs mirušus;² bēdas arī tiem, kuri, atnākot Manai Dienai, par galveno savā dzīvē ir uzskatījuši materiālos labumus; šai Dienā Es nākšu kā uguns; jau tagad daudzi dzird Manus Soļus un redz Manu Pēdu nospiedumus; atklājoties tiem, kuri Mani nav pazinuši, šajos žēlastības laikos Es atklājos kā Žēlsirdība un Gaismeklis, bet Tajā Dienā Es atklāšos kā dedzinoša Uguns;

vai tiešām kādam likās, ka Es varēšu palikt nepamanīts? vai jūs vēl arvien domājat, ka Saimnieks paies jums garām un jūs nesaņemsiet nekādu atmaksu? tādēļ ir labi katru dienu nožēlot grēkus; un tu, meitiņ, kas nes Manu sēklu, sējot dziedī un neskaties atpakaļ; kā jau esmu tevi mācījis – patiesā teoloģija ir kontemplēt Mani, jūsu Dievu – tas ir jūsu garīgais pamats; tad uz šī pamata tiek būvēti dažādi līmeņi; viens no

¹ Tagad runāja Kristus.

² Šī „Atgriešanās” nav jāsaprot kā Parūzija – Kristus otrreizējā atnākšana godībā. „Kunga Diena” ir jāsaprot kā pirmā tiesa pirms Pēdējās Tiesas Dienas. Tā ir jāsaprot kā šķīstīšanās laiks pirms Atjaunotnes. Tā jau ir sākusies, bet notiek pakāpeniski.

līmeņiem satur Zināšanas par Dievu – tās tiek smeltas Gudrībā un nevis grāmatās; bez Svētā Gara Gaismas Dievu nevar iepazīt – Viņš vienmēr paliks jums apslēpts; šīs Zināšanas nav intelekta auglis – tās ir dievišķas un caur žēlastību tiek ielietas dvēselē, kura ir tikusi pārveidota, lai mīlētu; kādā citā līmenī jūs atrodat dvēseles nabadzību; šī dvēsele nes Manu Vārdu, jo viņas nabadzībā Es esmu kļuvis par viņas īpašumu, un viņai pieder Mana Valstība; vienīgi šādas dvēselesniecīgumā Es patiešām esmu¹; vienīgi Es esmu viņas Skolotājs un viņas Viss ...

uz šī paša garīgā pamata atrodas arī citi līmeņi; ir līmenis, kurā īstenojas Dievišķā vienotība starp radību un Radītāju; dvēsele, kuru ir savaldzinājis Dieva Pilnīgais un Dievišķais Skaistums, labprātīgi ļaujas Viņa kvēlajiem apskāvieniem; šajā Dievišķajā Radītāja iekarojumā – jo tas patiešām ir iekarojums un uzvara – Es pārņemu dvēseli visā pilnībā, un pavisam nedaudz, lai nenobaidītu, Es tās priekšā atsedzu Savu Svēto Vaigu; lai arī dvēsele tikai kā caur miglu saredz Mana Svētā Vaiga aprises, atmozdams tā saprot, ka nav vairs tālu no mūžības krastiem un no Svētlaimības; samulsusi un trīcēdama no Manas Godības redzējuma, un apzinoties spožo gaismu, kas pēkšņi to ieskauj, viņa labprātīgi vienojas un savijas ar Mani, tā kļūstot par vienotu veselumu ar Mani, savu Dievu un Radītāju ...

dvēseles pilnīgajā pakļautībā Es, Gaismas un Dzīvības Devējs, Mīlestības un visu Dāvanu Devējs, vērsdamies pie viņas ar dzejas un ticības vārdiem, ievēdīšu dvēseli visās šais Dievišķīgajās bagātībās; ak, Vassula, ko gan Es nebūšu gatavs paveikt šīs dvēseles labā! Gudrība ik dienas staigās kopā ar viņu un būs šīs dvēseles prieka vainags;

ir rakstīts: ikviena dvēsele, kura bīstas Kuņģu, „tiks uzņemta kā jaunavīga līgava;”² pēc tam, kad viņa ir atdevusi Man, savam Radītājam, savu miesu un dvēseli, tā ir kļuvusi par daļu no Manis; pēc tam, kā Lulātais Draugs, Kurš priecājas par Savu līgavu, Es arī raudzīšos, lai viņai nekā nepietrūktu; nākamajā līmenī Es sākšu rūpēties par šo visu zaudējušo dvēseli; kad cildenā veidā būšu viņu tam sagatavojis, Es likšu tai turēt zvērestu, ka viņa sekos savam Lulātajam Draugam bez nosacījumiem – pavadot Mani visur, kur vien Es eju ...

tad kā Lulātais Draugs, kurš mīl savu līgavu, Es izpaudīšu tai Savu Dievišķo Mīlestību, izgreznodams Savu līgavu ar visizsmalcinātākajiem dārgakmeņiem, kādi nav atrodami virs zemes, bet nāk no Debesu krājumiem ... mūsu mīlestības savienībā Es greznošu viņu Pats ar Sevi, stiprinādams viņas dvēseli un radot starp mums savstarpēju uzticību un sapratni; pēkšņi visa pasaule viņas acu priekšā izgaiss, jo viņa būs atradusi savu brīvību ... viņa būs atradusi savu Dievu ... šajā lidojumā pretim brīvībai dvēsele atzīsies:

„tagad pasaule man ir trimda, manis vairs nav nedz pasaulē, nedz arī tās tuvumā; cilvēkus Mīlošais, manu dvēseli ir pārņēmušas nerimstošas ilgas pēc Tavas vadības; manas dvēseles Iemīļotais, tagad es esmu gatava, un mana sirds ir nolēmusi sekot Tev bez jebkādiem nosacījumiem;”

un Es tev atbildēšu: „staigā ar Mani, un Es tev mācīšu Savus taisnīguma likumus; Es būšu tavs vienīgais Audzinātājs; Es iečukstēšu tev ausī visu neredzamo un nepieejamo lietu vēsturi, lietu, kas tomēr ir kļuvušas redzamas un pieejamas, pateicoties tava Skolotāja Dievišķajām mācībām; tev brīvi tiks pasniegts Dzīvības Vārds ...”

pēc tam, kad tu būsi bijusi izglītota taisnīgumā, Es pacelšu tavu dvēseli nākamajā līmenī, kurā tu esi tikusi aicināta vēl pirms savas dzimšanas – tajā, kurā tevi ieceļ Svētais Gars, lai darītu par Mana Pestīšanas Plāna līdzstrādnieci un par apustuli; šajā

¹ Mājoju.

² Sir 15, 2

līmenī Es tev parādīšu, kāds ir bijis Manu Ciešanu ceļš; tā kā tu kalposi Man, tad tu kalposi Man ar dedzību; Es sūtīšu tevi iet cauri pasaulei, lai sludinātu tai Patiesību; Es tevi aicināšu kristianizēt šo dekristianizēto paaudzi un nojaukt Bābeles torni, un visus atkritējus, kuri līdz šim ir pielūguši Baālu, vest pie grēku nožēlas; to visu tu paveiksi, vienā rokā turēdama Manu Krustu, bet otrā – rožukroni ...

un tu, meitiņ, tā kā tu nes Manu sēklu, tad apņēmīgi turpini sēt; vai Man lai nebūtu zināms viss, ko tu saki? ļauj Man tev uzticēt šādu lietu: Manas Acis kā ūdens plūdi piepilda Asaras, redzot tavu cīņu izkaisīto un izkaltošo kaulu vidū; ikviens tēvs ciestu, redzēdams savu atvasi nomāktu, tāpat arī Es, būdams tavs Tēvs, izjūtu sāpes; redzēdams, ka Manu bērnu, kas izaudzis Manos Ķēnišķīgajos Pagalmos, nāves ielejā mirušie aplipina ar sērgu,¹ Es izjūtu dziļas sāpes; tavs mantojums ir dzīvo zemē, bet Es esmu tevi radījis un mācījis tevi svētajā Gudrībā, lai tu visai cilvēcei atkal no jauna mācītu Manus varenības pilnos Darbus un Manas Valdīšanas majestātisko godību! esmu tevi sūtījis atgādināt viņiem, ka Es rīkojos vienīgi aiz Mīlestības un Žēlsirdības – šajā gadījumā arī ikviens rīkstes sitiens var tikt uzlūkots vienīgi kā Žēlsirdības rājiens;

Kungs, ir rakstīts, ka Tev ir tikai jāvēlas, un Tava vara jau ir šeit...

ir arī rakstīts, ka pēc grēka izdarīšanas Es dāvāšu nožēlas žēlastību; Savā lielajā labvēlībā Es atjaunotā sirdī esmu ielējis dziedinošas nožēlas zāles, lai šī sirds nožēlotu grēkus dedzīgi un patiesi; patiešām, ikviens, līdzko ir zemojies Manā priekšā šādā veidā, nekavējoties saņem dārgumu – tuvību ar Mani; šajā intimitātes dārgumā viņi atrod Manu draudzību; jo godīgāka un patiesāka ir nožēla, jo vairāk atklājas Mana draudzība; ikviens izteikts patiesīgs vārds tuvina Manu draudzību, jo Mana draudzība ir proporcionāla nožēlai;

ir rakstīts: “es Viņu piesaucu ar savu muti, un Viņa slava bija uz manas mēles; ja es netaisnību būtu turējis savā sirdī, tad Kungs Visuvarenais mani nebūtu uzklaušījis; bet Dievs mani patiesi ir klausījis un ņēmis vērā manas lūgšanas ...”²

ikviens, kurš ilgojas pēc pestīšanas, sajūtīs vajadzību nožēlot, un Es uzklaušīšu viņa nožēlu; grēka alga ir nāve; grēks jūsos līdzinās indei – jo ilgāk šī inde ir jūsos, jo slimāki jūs kļūstat, līdz beidzot esat tuvu nāvei; jo ilgāk jūs necenšaties no tās atbrīvoties, jo vairāk riskējat nomirt; jums ir jātiek atbrīvotiem un dziedinātiem no grēka indes, un tas var notikt vienīgi tad, ja jūs zemojaties un apzināties, ka vienīgās zāles, kuras jūs var šķīstīt no grēkiem, ir nožēla;

pasaki Man: kurš no jums riskētu ar savu dzīvību, ja būtu atklājis, ka ir norijis indi, un neko nedarītu? lai saņemtu dziedināšanu no šīs nāvīgās devas, tev ir jānoliec sava galva un jāatzīst sevi par grēcinieku, tev būs Man jāveltī grēku nožēla – tad viss indes rūgtums tiks iztīrīts, ieskaitot arī pašu čūsku, kuru tu visu savas dzīves laiku biji savās iekšās barojis;³ kad būsiet tikuši atbrīvoti, Es šīs ļaunās lietas aizvietošu ar Savu saldumu ... jā – kad šis ļaunums būs izgājis no jums, jūs atlabsiet un, kad būsiet atlabuši, jūs vairs nebūsiet svešinieki Manam Likumam; labprātīgi jūs pagriezīsiet muguru pasaulei, jo sev priekšā jūs redzēsiet Manu Godību un Spožumu; Mana Mirdzošā Klātbūtne staros gan jūsos, gan ap jums;

ir rakstīts: „arī jūs bijāt miruši savos pārkāpumos un grēkos, kuros reiz dzīvojāt, pakļauti šīs pasaules varas nesējam, gaisa valsts valdniekam,⁴ garam, kas vēl līdz šai

¹ Neliek mierā, nomoka.

² Ps 66, 17 – 19.

³ Šis tēls, kurā Kungs runā par „indi” un „čūsku” cilvēkā, no kā var atbrīvoties vienīgi caur grēku nožēlu, atgādina man par kādu apsēsto, kurš atbrīvošanas laikā vēma ārā naglas, stikla gabalus, tērauda skrūves un citas lietas.

⁴ Sātanam.

dienai ir spēcīgs nepaklausības bērns ...”¹ tomēr tagad, kad esat nožēlojuši grēkus, un jums ir tikusi parādīta žēlastība, Es jūs esmu ievējis dzīvē Manī ...

tad Savos smaidos Es jums atklāšu dzīvības ceļu; jūs vairs nestaigāsiet pa karstām oglēm, bet gan pa safīriem; Dievs, Kuru jūs agrāk uzskatījāt par neizsakāmu un nepieejamu, tad izlies jūsu sirdīs neizmērojamu prieku, un reizē Viņš arī paudīs prieku par jums: „agrāk tu līdzinājies laukam, kurā aug vienīgi dadži un ērkšķi, tādām, kas nekam neder un ir tuvu lāstam, bet tagad, būdams kopā ar Mani un Svētā Gara veldzēts, tu esi kā zeme, kas ir uzsūkusi bieži līstošo lietu un audzē stādus, derīgus tiem, kuru dēļ tā arī tiek apstrādāta;”²

kā esmu jau agrāk teicis – atzīt Mani ir vispilsnīgākais no tikumiem; šīs dienas pasaulei nav vietas priekš Manis, Manu vietu ir ieņēmuši sārņi; visapkārt kļīst grēcinieki un dumpinieki, kuru vārdi un darbi atklāti apvaino Manu Trīsvienīgo Svētumu; savā nekaunībā viņi domā, ka Mana vieta daļēji ir jāaizpilda ar savu spēju attīstīšanu, un daļēji ar dedzību darīt vienīgi ļaunu, savā bezkaunībā atsakoties atzīt Manu godības pilno Klātbūtni ... tā vietā pasaule dzīvo pati par sevi un godina pati sevi, slavēdama savus sasniegumus un tēlodama Dievu ... viņi domā, ka visu zina, bet patiesībā viņi nezina neko; tik ilgi, kamēr viņi neatpazīst Mani labajā, kas viņiem ir visapkārt, un, kamēr viņi nebūs Mani atraduši, tie paliks nekustīgi kā nomirušie ...

jūsu dienās cilvēki meklē viltus dievus,³ viņi pievēršas visdažādākajām pagāniskajām sistēmām,⁴ lai iegūtu, kā paši tam tic, zināšanas un spēku; pasauli ir tik ļoti apbūris kristālu skaistums, lapu skaistums un tamlīdzīgas lietas, kuras tā nostāda pāri Manai Visvarenībai; no šīm lietām viņi lūdz dziedināšanu tā vietā, lai saņemtu Mana Svētā Gara žēlsirdīgo un dziedinošo spēku; ja viņus apbur to forma,⁵ tad kaut viņi, to visu uzlūkojot, secinātu, cik daudz varenāks ir šo kristālu, lapu un visa pārējā Radītājs!

pat, ja viņi⁶ patiesībā meklē Manu Klātbūtni un savā dedzībā ir kļuvuši par Maldinātāja upuriem un ir novirzīti no pareizā ceļa, tomēr viņi nav brīvi no grēka un ir vainīgi par savu nepareizo rīcību; ja viņiem ir pieticis spēka izpētīt enerģijas, pasauli un kosmosu, kā gan viņi ir bijuši tik kūtri, lai atrastu šā visa Autoru un Valdītāju?

bet Sātans atkal pieviļ pasauli ar tiem pašiem meliem, ar kādiem tas reiz pievīla Ievu ... ka viņi arī var būt Dievs,⁷ ka viņi ir pašpietiekami un neatkarīgi, un Es viņiem neesmu vajadzīgs ...

(Tad Tēvs vērsās pie manis un sacīja:)

Vassula, Es atjaunošu tavu muti, lai tajā ierakstītu visu Manis teikto, un vēlreiz uzskaitītu visus Manus brīnumus; saproti, kā Es, Jahve, esmu noliecies no augstumiem, lai tevi un ikvienu, kurš pievērsis Man savu ausi, ietērtu majestātē un spožumā; ar maigumu un līdzjūtību Es esmu vēlējis atdzīvināt šīs paaudzes ticību un dziedināt jūs no šī tik nožēlojamā stāvokļa;

lai tiek atjaunotas arī tavas rokas – lai tās svētītu Manā Vārdā; lai tava labā roka, kuru Es esmu svētījis, ir Mana Nama ērģeles, lai tā ir mūzikas instruments, caur kuru daudzi sadzirdētu Manu Vārdu skaņas; izspēlē mūziku Manam Vārdam un dziedī aiz prieka Manu Spārnu ēnā;

¹ Ef 2, 1 – 2.

² Sal. Ebr 6, 7 – 8.

³ Dažādas reliģijas.

⁴ Piemēram – bioenerģētiskiem vingrinājumiem...

⁵ Kristālu forma.

⁶ Šie cilvēki.

⁷ 2 Tes 2, 4; Ez 28, 2.

ak, Vassula, lai tiek atjaunotas tavas ausis – lai tās sadzird Gudrību, kuru tā izsaka sakāmvārdos, lai tā svētdara tevi, kad tu klausies, lai tā dāvā tev izšķiršanas spējas un zināšanas par Trīsvienīgo Dievu; Mans citadele, Manas Sirds visdārgākā, paliec Man uzticīga – un Mana žēlastība arvien būs pār tevi ... atceries savu izcelsmi; Manas Majestātes spožums mirdz par tevi; esi drosmīga! nebīsties;

(Šis vēstījums tika pabeigts tikai 2002. gada 7. augustā.)

2002. gada 7. augusts

¹ Es tevi esmu izsūtījis trimdā ne vien no Ēģiptes zemes, kur tu pirmo reizi ieraudzīji gaismu, bet arī no visas pasaules; Es tevi esmu darījis par trimdinieci, lai tavas saknes būtu vienīgi Manī; Savos Debesu Pagalmos Es tevi esmu audzinājis ar Svēto Gudrību; tu neesi kā tie, kuri savu mācību balsta uz Rakstu citātiem un Tradīciju, un kuri izšļupst Manus Dievišķos Vārdus vienīgi ar savām lūpām ...

neizsakāmā veidā Es tev esmu atklājis Savu neizmērojamo Žēlsirdību un pāri plūstošo Mīlestību, kuras Manās sapulcēs netiek mācītas un izteiktas tā, kā Es to vēlos; tikai Sava Svētā Vārda dēļ Es atturu Savu Roku no krišanas pār šo ļauno paaudzi; Sava goda dēļ Es vēl savaldu Savas dusmas ...

ak, Vassula! kā vēl nekad visā cilvēces vēsturē Es esmu izlējis pār šo paaudzi Sava Svētā Gara spēku; Es šādā veidā esmu jūsu priekšā licis zināšanas, lai tās būtu sasniedzamas pat nemācītajiem; Kungam vienlīdz pieder gan Žēlsirdība, gan dusmas; tā ir rakstīts un saskaņā ar Savu spriedumu Es ļauju brīvi izplūst Savai Žēlsirdībai;

Mans Svētais Gars nemitīgi ir runājis uz jums vārdus, kuri ir saldāki par medu, pat saldāki par medu, kas lāso no šūnām; ar šiem vārdiem Es esmu iesmaržojis visu izplatījumu un svaidījis visu Savu radību; ikvienam, kurš t ir vēlējies Mani pazīt, Es esmu ļāvis Sev tuvoties un ieelpot no Manas Mutes izplūstošās žēlastības, kuras tiem ir vajadzīgas, lai dvēsele paturētu mieru, un sirds paliktu uzpotēta Man un Manam Likumam ...

kurš cits, kā vien Mans Svētais Gars dvēselei spētu dot tik lielu mieru un brīvību? kurš cits, kā vien Mana labsirdība un Manas Mīlestības neizsakāmā labvēlība spētu tavu dvēseli iecelt Dievišķajā?

Es jums visiem esmu mācījis un atgādinājis to, ko esmu vienmēr sacījis, ka esmu ne tikai jūsu dvēseles Valdnieks un Skolotājs, bet arī Draugs; Es jums dodu iespēju brīvi ieiet Manos Pagalmos un iziet no tiem, izteikt Man savu viedokli un pat valdīt līdz ar Mani; žēlastībā Es esmu jūs pacēlis, lai jūs būtu bērni no žēlastības, tāpat kā Vārds ir Dēls pēc Savas Dievišķās dabas ...

tu, kas lasi Mani, vai vari sacīt: „Es esmu iemācījies, kā iegūt savā īpašumā Dievu – To, Kurš mani ir pieņēmis par Savu bērnu un atklājis man, nezaudēdams neko no Savas transcendentās dabas? To, Kurš Sevī ietver visas lietas un piepilda tās ar Savu mirdzošo Gaismu, nebūdams pakļauts to ierobežotībai, To, Kurš, iegūdam mani Savā īpašumā, ir sakārtojis manī visu saskaņā ar Savu dievišķo Gribu?” patiešām, viss, kas nāk no Manis, ir saistīts ar Dievišķo Mīlestību ...

kā jau agrāk esmu teicis, lai izteiktu šos vārdus, cilvēkam ir jāsaņem nenovērtējama žēlastība; ja tu nespēj izteikt šos vārdus, tad atstāj aiz sevis visu, tūlīt pat nāc pie Manis un nožēlo savus grēkus! tad atļauj Svētajam Garam nonākt pār tevi un appludināt tevi ar Savu Gaismu, pārvēršot tavu dvēseli Katedrālē ...

ak, ar kādu labpatiku un baudu tad Viņš par tevi rūpēsies! Viņš tevī atradīs tos Pamatus, par kuriem Es tevi esmu mācījis: patieso teoloģiju, kas nozīmē Manis, tava Dieva kontemplācija; tad, kontemplācijas sajūsmināta, tava dvēsele pacelsies

¹ Runāja Tēvs.

augstumos, lai iedziļinātos Manī, savā Dievā; ar to brīdi tevī aizsāksies Mana Valdīšana; tad, soli pa solim, Svētais Gars, dvesdams pār tevi Savu pārveidojošo Elpu, caur pašu Gudrību atklās tavam garam Dievišķās realitātes; Viņš tev atklās visu to, ko līdz pat šai dienai jūsu filosofi un gudrie dēvē par muļķībām un blēņām; pateicoties Mana Svētā Gara Gaismai, tu aptversi un ieraudzīsi Manas Mīlestības cildenumu, Dievišķās bagātības, kuras Es spēju dāvēt tavai dvēselei, un visu to labumu, kuru tu no šīm bagātībām vari saņemt; Mums mājojot tevī un tev esot Mūsos, Es tevi svētdarīšu; kā saka Raksti: „ņem Manī sev mājvietu, tāpat kā Es esmu ņēmis mājvietu tevī;” tu kļūsi par Patiesā Vīnakoka¹ daļu;

jā, tavā dvēselē Es tevi apveltīšu ar Sevis Paša žēlastību; Es, tavs Dievs, esmu iemīlējies tevī; Es esmu tevī iemīlējies tik ļoti, ka, neraugoties uz tavām vājībām, Es labprāt tevī mājoju; jo vairāk un biežāk tu uzlūkosi Manu Trīsvienīgo Svētumu, jo labāk tu Mani sapratīsi; jo vairāk un labāk tu Mani iepazīsi, jo vairāk tevī atspoguļosies Mans Tēls;

tad no Debesīm, no Maniem augstāko kārtu eņģeļiem un prinčiem, atskanēs skaļa, melodiska balss; kopīgi, vienā balsī, viņi dziedās slavas himnu Himnai²: „vēlreiz tiek atklāts Dieva noslēpums, tiek atklāta Viņa Neiznīkstošā, trīskārt Svētā Gaisma, kura iespiež Viņa Tēlu iemīļotajā, Viņa izredzētajā dvēselē, lai dāvētu tai Viņa Paša žēlastību; ak, kāds gan labums sagaida šo dvēseli! gods un slava lai ir mūsu Kungam un Dievam!”

Āmen...

Vai redzat, kādu žēlastību Dievs mums dāvē?

Ieklausieties Viņa pamācībās un neatstājiet tās neievērotas...

visnabadzīgākie uzgavilēs Maniem Vārdiem un pazemotie tiks pacelti; mierā un atgriešanās ceļā jūs varat atrast sev pestīšanu – atgriezieties pie Manis; Es to vien gaidu, kā iespēju parādīt jums Savu žēlsirdību ...

(Vēlāk runāja Jēzus:)

Vassula, Raksti saka: „miera nesēji sēj sēklu, kas nesīs svētuma augli;”³

Es esmu mācījis tevi autoritātē un majestātiskumā – šādā veidā tu esi tikusi audzināta, lai spētu izteikt Manus Vārdus tā, kā Es to vēlos – Mani Vārdi nes mieru, mīlestību un cerību cilvēka sirdij; caur grēku nožēlu Es vedu cilvēkus uz izlīgumu;

ikviens, kurš rada jucekli otra cilvēka sirdī, nav Manis sūtīts; ar šiem vārdiem Es vēlējos pateikt to, ka ikviens, kurš sakās esam praviets un praviets tikai sērgas un nelaimes, tas nenāk no Manis; bet ikviens, kurš praviets Manus brīdinājumus, mieru un nožēlu, un kura vārdi piepildās, tas patiesi ir Manis sūtīts; patiešām, ziniet, ka katrs, kurš praviets iedrošinājumu un mierinājumu, un ceļ draudzi, ir patiesi Manis sūtīts;

Es jūs esmu brīdinājis, lai jūs neticētu tikai kāda vārdiem vai arī katram, kurš saka, ka viņa teiktais ir Manis iedvesmots, pat tad, ja viņš dara brīnumus un zīmes un pat tad, ja augšāmceļ kādu no mirušajiem; labāk pievērsiet savu ausi tiem, kuri neizraisa diskusijas, kas ir pretrunā ar ticības noslēpumiem, jo Maniem izredzētajiem dotā Svētā Gara žēlastība pārpludinās ar prieku tos, kuri viņos klausās; viņu vārdi pacels klausītāju dvēseles, ievēdot tās Manu eņģeļu un svēto tuvumā; viņu vārdi, kuri patiesībā ir Manējie, pārveidos jūs Katedrālēs; Maniem Vārdiem piemīt ne vien autoritāte un spēks, bet šie vārdi arī deg, aizdedzinādami tavu dvēseli un reizē apgaismodami arī tavu garu;

¹ Jēzus Kristus.

² Dievam.

³ Jēk 3, 18 (tulk. no angļu val.)

un pāri visam – dievišķās patiesības, kuras tev ir tikušas atklātas caur Manām izredzētajām dvēselēm, tiks paustas, pamatojoties uz Rakstiem un Tradīciju, un ne uz ko citu; kā gan lai tu zini, ka runāju Es? to tu sapratīsi pēc veselīgajām, pamatotajām Zināšanām, kuras tu iegūsi; tu, kas līdz šim trūdēdams gulēji nāves ielejā, uzmozdami aptversi, Kurš tevi žēlastībā ir piecēlis; Mans bērns, pasaule, kurā tu pašlaik dzīvo, ir ļauna, lai neteiktu vairāk, tajā ik dienas vairojas grēks – un lai Es nebūtu noraizējies?

kad Es jūsu dienās runāju, bet gani neklausās un netic, ka Es iejaucos, tad viņi ir tie, par kuriem Raksti saka: „mūsu sargi ir akli, viņi neko nepamana ... viņi staigā paši savus ceļus un meklē paši savu labumu ...”

Mana Baznīca caur Svēto Garu vienmēr pieaugs un nekad neies mazumā; neskatoties uz visām indīgajām bultām, kuras uz To tiks raidītas, Viņa vienmēr tiks atjaunota; šīs pašas indīgās bultas tiek raidītas arī uz tiem, kurus Es pie jums sūtu;

visa pasaule pagrimst savā ļaunumā un atkrišanā, tā pārkāpj ne vien Manu Likumu, bet arī visu, kas ir Svēts; tad kādēļ gan cilvēki ir tik pārsteigti, redzēdami pieaugam Svētā Gara žēlastība? ak, vai! kāda nosodīšana gan nāks pār tām ļaunajām sirdīm, kuras ir mocījušas Manas izredzētās dvēseles! ja vien Es no viņu lūpām nesadzirdēšu nākam nožēlas vārdus, viņi neiemantos Manu Valstību;

Vassula, kopā ar Mani tu klusībā¹ strādāsi, lai apgaismotu tumšās ielejas; viss, ko Svētais Gars tev dos uzrakstīt, būs paredzēts šīs un nākamās paaudzes pamācīšanai; ikviens, kurš izrādīs tev pretestību šai Manis dotajā misijā, būs pretojies Mana Gara darbam; sludini visu, ko Es saku – katru, kurš klausās Manu Vārdu, tas ievēd viņu jaunā esamībā; nepievērs uzmanību² tiem, kuri saka: „ja tu esi Dieva sūtīta un šie ir Viņa vārdi, tad pierādi savu pazemību, paslēpjoties pati un neliekot nākt atklātībā šiem Vēstījumiem; beidz izrādīties un to visu klāstīt visā pasaulē;”

šiem ļaudīm atbildi šādi: „es netaisos būt līdzīga sliktajam kalpam, kurš paslēpa savu talentu un pēc tam tika nosodīts tādēļ, ka neko nebija paveicis; pilnīgi pretēji – es vairošu savu talentu un pagodināšu To, Kurš man to ir uzticējis; šo brīnumaino Vēsti³ es pasludināšu ne vien šai paaudzei, bet arī nākamajām – Dieva eņģeļi nesīs Viņa Vārdus un turpinās tos sēt no augšienes kā sēklu lietu visām nākošajām paaudzēm, lai tie atjaunotu Dieva radību un izgreznotu Baznīcu; šie Vārdi dos saldumu Viņa bērnu mutēs un atvērs tās Dieva slavēšanai; tie atvērs viņu acis un darīs tos spējīgus izmeklēt savas sirdis; es visapkārt esmu apzīmogota ar mūsu Kunga Dievišķo Vārdu, un tādēļ es nebaidos; Es esmu Viņa runājošā grāmata un sludinu tās Patiesības, kuras Kungs mums visiem ir vēlējis atklāt; tāpat, brāļi, šajā vēstī nav nekā jauna, es tajā neesmu ielikusi neko no sevis, bet viss, kas man ir ticis pateikts, ir nācis no Dievišķajām Zināšanām un no Trīsvienīgā Dieva Mutes;” tas tev viņiem ir jāpasaka Manā Vārdā;

kontemplē Manus dziļumus, Mana iemīļotā, un atdusies pie Manas Sirds ...

2002. gada 8. septembris

raksti: Raksti saka:

„ja cilvēks sevī tur dusmas pret savu tuvāko, vai viņš var prasīt no Kunga līdzjūtību? Vai kāds, kurš niežēlojas pret sev līdzīgo, var lūgt, lai tiktu piedoti viņa paša grēki?”⁴

¹ T.i. – pierakstot, jo rakstīšana neizpaužas skaļi.

² Citiem vārdiem sakot: „nenoskumsti”.

³ „Patiesas dzīves Dievā” Vēstījums.

⁴ Sir 28, 3- 4.

atcerieties Manu Mīlestības Likumu un palieciet Tam nodevušies; atstājiet sev aiz muguras visu ļaunprātību un naida pilnās domas, un pievērsieties Man ... Vassula, tik daudzi šīs paaudzes vidū dzīvo grēkā – dusmu un niknuma grēkā; viņi ir savu kaislību vergi un čempioni visā, kas attiecas uz ļauna darīšanu ...¹

neviens nav taisnīgs, un tomēr – Es, Jēzus Kristus, esmu atklājis cilvēcei Savu laipnību un pāri plūstošo Mīlestību, nemeklēdams nekādu labumu vai taisnīgumu, ko jūs saviem spēkiem varētu būt paveikuši; Mana līdzjūtība pret jums bija tik liela, ka tā izaicināja Manu Žēlsirdību, liekot Man parādīt jums labvēlību, lai jūs izglābtu; jūs tikāt glābti caur atdzimšanas šķīstījošo ūdeni un atjaunotni Svētajā Garā;

paaudze, Es tavā priekšā esmu nolīcis dārgumu,² bet tava dvēsele nekādi nespēj to ieraudzīt; lielāko daļu sava laika tu pavadi, paejot tam garām un neko neredzot; ak, cik gan bieži Es esmu tev stiepis pretim Savu Roku, lai tevi pievestu pie Sevis, lai tu atrastu Mani; vai Es kādreiz Savu dārgumu būtu no tevis noslēpis? Es Pats esmu Dārgums; vai tev neviens nekad nav teicis, ka Es esmu tavs Debesu Līgavainis? Es esmu dzirkstījošs šķīstījošais ūdens, kas izplūst no Dzīvību dodošā avota, Es šķīstīju, atjaunoju un iedvešu tevī Dzīvību;

Es esmu Augšāmcelšanās, tādēļ vairs nešaubies, bet atver savas acis un skrien Man pretim; nepaliec vairs nomaļus; vai kāds kādreiz tev ir mācījis, ka vislielākais mīlestības darbs ir Mana Krusta pieņemšana? Mans Krusts, kas reizē ir arī tavas pestīšanas Instruments, citiem vārdiem sakot – Koks, kas dāvā dzīvību; ar šī pestīšanas Instrumenta starpniecību tu pamet nāves ieleju, lai ieietu Svētlaimes skatīšanās;

Es esmu Augšāmcelšanās, un caur Mani jūs visi esat darīti par Augšāmcelšanās dēliem un meitām; ja jūs paliekat grēkā un nepiedodat savam tuvākajam, ja jūsu sirdis ir nemainīgi piepildītas ar niknumu, tad jūsu acīm būs liegts ieraudzīt Mani, Dievu; Svētais Gars jums neatklāsies, ja jūs būsiet parādā grēkam, apzināti atteikdamies nožēlot grēkus un parādīt mīlestību ...

ja jūs paliekat šajā grēkā, tas būtu tā, it kā jūs Man sacītu: „Skolotāj, es dodu priekšroku palikt savā kapā; es izvēlos palikt miris un dzīvot starp mirušajiem;” jūsu miesas jau trūd, jūs sadalāties, bet vēl arvien noraidāt Dzīvību? noliegt savu grēku ir tas pats, kas noliegt Dzīvību; nāciet Man blakus, nāciet un nostāieties blakus svētajiem un tiem, kuri vairs šīs zemes tuvojas pilnībai, tiem, kuri miera pilni Mani uzlūko kontemplācijā, tiem, kurus Es piepildu ar neapprakstāmām bagātībām un Debesu noslēpumiem;

Svētā un Savā Būtībā vienotā Trīsvienība, mūsdienās notiekošā Likuma pārkāpšana un Dieva noraidīšana ir izpostījusi daļu no Kristus Baznīcas.

Kā gan mūsu tik nožēlojamajā stāvoklī mūsos var tikt atpazīta Kristus Miesa? Kungs, mēs esam izkaisīti līdzīgi nedzīvai matērijai, savas patmīlības un lepības gara saraustīti gabalos.

Kur ir palikusi ticības atšķirības zīme – mīlestība?

Tieksme runāt pretim joprojām pastāv, vēl arvien ir dzīvs pagātnes naidīgums,³ un daudzos dzīvo nepiedošanas gars.

ak, vissvētākā piedošana un žēlsirdība, svētīgi ir tie, kuri ir tevi pieņēmuši savās sirdīs! jūs vairs nebūsiet savas vainas iezīmēti, bet jūs saņemsiet uz savām pierēm sava Pestītāja Skūpstu; svētīgs ir tas, kurš atsakās no grēka, jo viņš ieraudzīs Mani,

¹ Kungs uzrunāja tos, kuri dzīvo smagā grēkā...

² Bagātīgus, vērtīgus padomus.

³ Šai mirklī es atcerējos kādus notikumus, kuru gaitā redzēju, ka daži pareizticīgo priesteri vēl arvien tur naidu, lai neteiktu vairāk, pret katoļu brāļiem par to, kas ir noticis lielās shizmas (šķelšanās) laikā...

Dārgumu, un uzies uz svētuma ceļa; svētīgs ir tas, kurš dedzīgi un kaismīgi apskauj Manu Krustu, jo viņš redzēs Svētlaimi, bet viņa dvēsele piedzīvos neizsakāmu prieku! paaudze, šodien Es tevi pārpludinu ar brīnumiem un Savas Balss skaņām; lai izrautu tevi no parādiem un no grēka muklāja, Es tev esmu izdziedājis Debesu Dziesmu;¹ Es tev esmu parādījis Savas Sirds Laulību Istabas noslēpumus; lai atbrīvotu tevi no visa ļaunā, Es nepārtraukti esmu tavā klātbūtnē; ja tavas acis neredz savu Līgavaini, tad tas ir tādēļ, ka tās ir pārklājusī grēka garoza; kā Es esmu tev sacījis – atstāj sev aiz muguras visas savas naida pilnās domas; nedod vietu Sātanam, ļaujoties nenovīdīgām domām pret kādu, jo tad Debesu Tēvs izturēsies pret tevi bargi; neesi līdzīgs sliktajam kalpam,² kurš bez žēlastības iemeta savu biedru cietumā par to, ka tas bija viņam parādā; neesiet tādi, kuros nav dzīvības, bet gan pārdomājiet Manu neizsakāmo Žēlsirdību, kādu Es esmu izlējis pār tevi, paaudze; izdari visu, ko Es tev esmu sacījis, un saņem Svēto Žēlastības Garu; esiet vienoti;

2002. gada 13. septembris

(Pazī un saprast Dievu, pamatojoties tikai uz Rakstiem, ir nepietiekami. Lai spētu Viņu iepazīt un izprast, cilvēkam ir jāiedziļinās pašā Dievā. Mēs sakām „nobaudīt Dievu”.)

jā, Man ir jāiegūst apveids jūsu sirds dziļēs – tieši tāpat, kā jums ir jāpārveidojas Manos dziļumos;

bērns, Es esmu Jahve un Es priecājos par iespēju apmeklēt tevi tavā nabadzībā; Mēs tev esam devuši brīvību, izvilkdami tevi no tumsības ielejas, lai tu dzīvotu Mūsu mirdzošajā Gaismā;

tagad apzinies, ka tu esi sava Karaļa rīcībā; vai tu apzinies, ka Es tevi esmu ietērpis Savā godībā, papildījis tevi ar Savu mirdzumu, lai tu brīvi varētu staigāt Manos Ķēnišķīgajos Pagalmos? esi pašapzinīga, kad tu sarunājies ar Mani, un laimīga, pieņemot Manu labvēlību!

svētīgi ir tie, kuriem ir bērna sirds un kuri nešaubās par nevienu no šiem Gudrības iedvesmotajiem Vēstījumiem, un nekad arī nešaubīsies; viņi ir atvērušies žēlastībai un ieguvuši sevī Manu Gaismu; Tas, Kurš cilvēcei atklāj Sevi tik neizsakāmā veidā, ir neviens cits kā jūsu Radītājs, kurš caur Saviem Vārdiem ir daudzus ievēdis atpakaļ patiesā dzīvē ar Mani;

Es esmu Tas, Kurš ir pārliecinājis tevi pacelt savas acis uz Debesīm un vairs negrēkot; Es atkārtoti esmu tev sniedzis pilnīgas zināšanas par Mani, lai, pazīstot Mani, tu saņemtu mantojumā arī Manu Valstību; Es nekad neesmu runājis ar tevi skarbi, bet esmu bijis pret tevi saudzīgs, lai arī tā nav bijusi šīs pasaules iecietība; Mani Vārdi saskan ar to, ko māca Svētie Raksti;

svētīgi ir tie, kuri ir pieņēmuši šo patiesību, Mani nepārbaudot, un tie, kuri nav bezatbildīgi izturējušies pret Manu vēstnesi – viņi saņems pravieša algu; tu noteikti jau iepriekš esi dzirdējis Manus vēstnešus runājam Manā Vārdā un esi arī redzējis, kā tie, kuri viņiem netic, izturas pret viņiem kā pret viltvāržiem un apsūdz viņu misiju – tie grēko pret Mani, Kurš runā caur Saviem vēstnešiem;

kā jau iepriekš esmu uzsvēris – Es neesmu teicis neko tādu, kas būtu pretrunā ar Svētajiem Rakstiem, bet visi Manis Vārdi saskan ar to, ko Es jau esmu tev devis, kaut arī izskatās, ka daudzi nav pilnībā iedziļinājušies Mana Vārda³ zināšanās; ja viņi būtu

¹ Kungs runā par Vēstījumiem.

² Mt 18, 23 – 25.

³ Rakstos.

to darījuši, tie būtu pazinuši Manas šodienas Odas; tad viņi šajās Odās būtu ieraudzījuši Manu Tēlu, viņi ieraudzītu, ka tas neatšķiras no Mana Vārda, kas jums ir iedots; patiešām – lasot tikai Svētos Rakstus, neviens nespēj iedziļināties un saprast šo noslēpumu, ka Dievs runā uz jums, ka Viņš ir dzīvs un šajās dienās ir jūsu vidū;

lai izprastu Mana Vārda dziļumus, jums ir vajadzīgs kas vairāk; garīgās zināšanas var tikt iegūtas caur Svēto Garu, kurš jums apgaismo Rakstus; vai esat dzirdējuši par kādu, kurš lasa nakts tumsā, neiededzis gaismu? tikai iededzis gaismu, šis cilvēks spēs ieraudzīt vārdus un lasīt; bez gaismas tu neko neredzēsi, bez Svētā Gara, kurš ir pārrāks par domu un spožāks par visām zvaigznāju plejādēm kopā, Manas Gudrības izteikumi Manā Vārdā paliks tev apslēpti; vienīgi Svētais Gars var dot nepieciešamo gaismu tavam prātam, lai palīdzētu tev saprast Debesu izteikumus; bez Svētā Gara Mani Vārdi tev var palikt aizzīmogoti un neizprotami; tādēļ arī tik daudzi neatpazīst Mani šajā Mīlestības Odā;

kā jau esmu teicis, Raksti atspoguļo Manu Dievišķo Tēlu; ja šodien jūs neieraugāt Mani šajās Odās, kuras Es jums dāvāju mīlošā Žēlsirdībā, tad vienīgi tāpēc, ka jūs vēl neesat pieredzējuši Manu maigumu, nedz arī nobaudījuši Manu saldumu; jūsu tā sauktās zināšanas jums traucē uzlūkot Mani; svētīgs ir Tas, Kurš ir atvēris Man savu sirdi un pieņēmis Mani sirds vienkāršībā – viņam Manas Odas nebūs tikai vārdi, bet gan spēks, Svētais Gars un stingra pārliecība; un Es vēl gribu piebilst, ka jums, kas tām ticat, Manas Odas ir dzīvību dodošs spēks;

radība, Es no jums visiem sagaidu, ka jūs ieraudzītu Mani – tieši tādēļ jau kopš pirmās dienas, kad jūs esat ienākuši esamībā, Es neesmu mitējies jums atklāt Savu Mīlestību; vai Es kādu dienu no jums sadzirdēšu: „lai ir slavēts Dievs, jo Viņš mums ir parādījis Savu bezgalīgo Žēlsirdību un atļāvis mums nobaudīt Savu Labumu; ja Viņš mūsu sirdīm nebūtu atklājis Savu Svēto Vaigu, mēs būtu kā tie, kuri domā, ka spēj Tevi iepazīt, pateicoties vienīgi savām laicīgajām zināšanām un studijām; Tavi dārgumi, Kungs, paliek apslēpti izglītotajiem ar visu viņu erudīciju, tiem, kuri uzskata, ka ir iepazīnuši Tavus noslēpumus un garīgās lietas, lai gan patiesībā viņi Tevi nemaz nepazīst;”

Es tevi esmu mācījis vērst savas domas vienīgi uz Debesu lietām, lai tu uzplauktu, un Es tev esmu rādījis, kāds ir tavš jaunais „es”; ar lielu prieku Es esmu sludinājis visai pasaulei, neuzlūkodams cilvēka vaigu un nešķirodams; Mans kā Tēva nodoms ir izgreznot Savu radību un atjaunot to, pārvēršot jūsu dzīves nemitīgā lūgšanā; tad kādēļ gan visa šī kņada ap Manu Vārdu? kādēļ jūs atļaujat sev zaudēt mieru un pakļaujaties pasaules diktētajiem noteikumiem? jūsu dievišķajai realitātei būtu jābūt Trīsvienīgajam Dievam, bet jūsu dzīve būtu jākoncentrē uz dievišķajām iedvesmām, tai jābūt labi apslēptai Manā Dēlā Jēzū Kristū;

vai kāds spēj pats saviem spēkiem atklāt Manus bezgalīgos Dārgumus? ja viņam netiks dota iekšēja apgaismība, viņš paliks tumsā; Es atkārtāju: svētīgi ir tie, kuri tic Maniem Žēlsirdības pilnajiem Aicinājumiem, jo viņi saņems Manu draudzību un Manu tuvību;

kas ir kristīgo zināšanu un pravietojumu Avots? tas ir Svētais Gars, Kurš māca un izmanto visus līdzekļus, lai pārveidotu un atjaunotu Manu radību; pajautājiet tiem, kuri ir iekrituši miegā un noliedz pravietojumu iespēju jūsu laikmetā, vai tie ir sapratuši Rakstus un to izteikumus;

Es esmu svaidījis praviešus, lai tie sludinātu Manus Vārdus līdz pat Laika beigām, Es viņus esmu apveltījis ar Elijas garu – vai neesat lasījuši, ka „citi pravieši nāks viņa vietā?”¹

¹ Sir 48, 8.

ikviens, kurš labprātīgi Man ir atvēris savu sirdi un atļāvis Man pilnībā to pārņemt, ir ievācis dzīvības ražu; viņam Raksti ir kļuvuši par neaizzīmogotu un dievišķu odu, par dzīvo Vārdu, par Dieva redzējumu, par dvēseles dievišķo ietērpu; šī apgaismība, kas nāk no Manas Klātbūtnes viņā, iedibina viņa sirdī Manu Valstību; ikviens noslēpums, kurš līdz šim ir šķītais apslēpts, tiks atklāts, un Raksti kļūs jūsu ausīm par skanīgu un labi sadzirdamu dziesmu; tas esmu Es, jūsu Līgavainis,¹ kurš iznāk laukā no Saviem Ķēnišķīgajiem Pagalmiem, lai saskaņā ar Savu mīlestības pilno nodomu pievērstu jūsu sirdis Man;

apzinies, ka tava paaudze pastāvīgi Mani apvairo, un, ka ļaunais gars to māca paklausīt visam, kas ir pretrunā ar Manu Mīlestības Likumu, kurš izplūst no Dievišķās Patiesības; šī ļaunā paaudze tiek katra vēja nesta un staigā pa katru Sātana izlikto sānceļu; tagad Mans Dēls un Es esam jums visiem devuši plašas iespējas nožēlot un atgriezties, jo Mēs esam līdzjūtības un žēlsirdības pilni, bet, ak, vai ... tik daudzus no jums ir pievīlusi jūsu pašpaļāvība ...

ir rakstīts:² „stūrgalvīga sirds beigās ņems sliktu galu, bet tas, kurš mīl briesmas, tajās ies bojā;” mūsdienu pasaule piedāvā jums daudz iznīcības veidus, tādēļ labāk piekļaujieties Man, Kas esmu jūsu Vairogs, un saki: „kritīsim Kunga Rokās un ne cilvēku rokās, jo cik liela ir Viņa Majestāte, tāda ir arī Viņa Žēlsirdība;”³

ak, ļaunās tiesmes, neskatoties uz šiem brīdinājumiem un Odām, zemes iedzīvotāji nenožēlo savus grēkus, neatsakās no tiem, un tikai nedaudz ir to, kuri seko Manas Mīlestības Likumam un dara to, kas Man ir patīkams; Es nemitīgi noliecos pie jums no Saviem Debesu pagalmiem, lai tevi, paaudze, izvilktu no muklāja; Es esmu sūtījis pie tevis Savus vēstnešus, kuri ir bijuši iesmaržoti ar izsmalcinātu vīraku un eņģeļu sagatavoti nest uz saviem spārnieniem Manas dievišķās Odas; tie, kuri nobaudīja Manus Vārdus, izvēlējās pareizo virzienu; cik spoži viņi mirdzēja pēc tam, kad bija baudījuši Manus Vārdus – tos, kuri ir saldāki par medu viņu mutēs! visu šo gadu garumā Es esmu gatavojis un klājis dāsnu garīgās barības mielastu; ticība un tikums bija Manis izklāstītā Mīlestības tēma; Patiesības dēļ Es tevi, paaudze, esmu piecēlis ar Savu Zizli, bet vai tava sirds kaut reizi ir sajutusi aizkustinājumu? salda ir šīs cēlās Odas melodija, bet vai jūs to esat sadzirdējuši? vai neesat dzirdējuši, kā Es vēršos pie jums katra personīgi ar Manas līksmības eļļas svaidīto Mīlestības tēmu? vai neesat sapratuši, kā visu šo gadu garumā Es esmu jūs svaidījis? apklustiet uz mirkli, apdomājiet un saprotiet, ka Es esmu Majestātē un Spožumā ietērptais Dievs;

bēdas vienaldzīgai sirdij un neticīgai, jo tāda sirds Manā Dienā nesaņems Manu aizsardzību; bēdas jums, kas esat zaudējuši vēlēšanos pastāvēt tikumā un taisnīgumā, ko gan jūs iesāksiet, kad atnāks Kungs? kas jums būs sakāms Kunga Dienā? vai jūs spēsiet panest smago pārbaudījumu ar Uguni?

patlaban jūs miesā un dvēselē esat piesaistīti šai pasaulei; Sātans savās nevaldāmajās dusmās jūs neatlaiž, bet gan tur jūs ieslodzītus savos pazemes cietumos, lai neļautu jums, kas esat pakrituši, nožēlot un atgriezties; viņa plīvura pārklāti, jūs esat kļuvuši par viņa spēļmantiņu; nožēlodami grēkus, jūs salauzīsiet savas važas un padzīsiet projām ļauno garu pulkus, kuri mīt jūsos un rēgojas pār jūsu nožēlojamo dvēseli;

savā nožēlojamībā jums pietrūkst gribas un spēka pārvarēt jūsu ienaidniekus un nomest miesas važas, kuras jūs piesaista šai pasaulei; šodien, šajos Žēlsirdības laikos Es jums kā dāvanu piedāvāju žēlastību – tas arī ir atalgojuma ceļš, kurš ved jūs pie Manis;

- Es piedāvāju nest jūs uz Saviem pleciem jūsu atveseļošanās laikā;

¹ Is 54, 5.

² Sir 3, 26.

³ Sir 2, 18.

- Es jums dāvāju mieru un atpūtu, jo kopā ar Mani jums nenāksies nedz pārstrādāties, nedz arī jūs pagursiet;

- Es jums dodu Savus eņģeļus, kas ar neizsakāmu maigumu pārsies jūsu brūces, ko jūsu dvēselei nodarījušas pasaules kaislības; viņi jums palīdzēs atveseļošanās laikā, viņi jūs atgriezīs dzīvē, atjaunojot jūsu sakropļoto dvēseli jaunai dzīvei Manī;

- Es jums dāvāju vietu Savā Sirdī un Gudrības doto zināšanu bezdibeni, kurā jūs uzplauksiet; kā līgavainis, kurš dāsni apdāvina savu līgavu, kas ir savaldzinājusi viņa sirdi, Es jūs bagātīgi apveltīšu ar nenovērtējamām dāvanām; tad Es tev izteikšu Savu Mīlestību, turēdams tevi Savās Rokās, Mana līgava, un dziedot tev Savas Odas par radīšanu un par to, kā tu esi ienākusi esamībā; Es tev atklāšu noslēpumus par to, kā bija, pirms radās zeme, pirms dzima daba ... kamēr Es aplidošu tavu dvēseli, tu sacīsi Gudrībai: „mana Māsa!”; jā, Es tevi atbrīvošu kā putnu no cilpas un kā gazeli no slazda, ja vien tu esi gatava pievērsties Man un, nožēlodama savus grēkus, atzīt Mani;

- Es tev dāvāju Manis paša sacerētas balādes un īpašu žēlastību būt tikai Manā Klātbūtnē, divvientulībā ar Mani;

- Es dāvāju tavai dvēselei žēlastību vienmēr būt brīvības pilnās attiecībās ar Mani; kā tēvs, kurš ar labpatiku noraugās sava dēla attīstībā un izaugsmē, Es raudzīšos kā ērglis, lai tevī tiktu uzcelta Mana Valstība;

- Es tev dāvāju to, ko tu dēvē par nepieejamu un neaizsniedzamu; Es tev dāvāju to, ko Es vienīgais varu dāvēt, kaut ko tādu, kas ir nolikts tik tālu, ka nav cilvēkam sasniedzams, ceļu, pa kuru nav staigājuši sirdī lepnie, nedz arī kāds filozofs; ne zelts, ne kristāli savā vērtībā nespēj līdzināties tam, ko Es piedāvāju; to nevar nopirkt ne par kādu vistīrākā zelta vai sudraba daudzumu, nedz novērtēt pēc visaugstākās proves zelta, vai dārgāko oniksu vai safīru vērtības, jo Svētā Gudrība nevar tikt novērtēta; Es esmu vienīgais, Kam tā pieder, un Es to dāvāju ikvienam, kuram vēlos;

Svētā Gudrība ir apslēpta cilvēces acīm un tomēr godības pilna Savā krāšņumā, un Es jums to dāvāšu, ja vien jūs bīsieties grēka un bēgsiet no ļaunuma, ja vien jūs nožēlosiet grēkus un pārdomāsi to, kas bijis aplams; un, ja jūs Man jautāsi: „saki, Tēvs, saki man, no kurienes nāk Svētā Gudrība? kur ir rodama sapratne, ja tā atrodas ārpus ikvienas dzīvas būtnes zināšanām un ir apslēpta visai radībai?” tad, Mans bērns, Es tev atbildēšu: „Gudrība? tā ir bijība Kunga priekšā; sapratne? sapratne ir izvairīšanās no ļaunā;” visiem cilvēkiem Es dāvāju Gudrību, un tad viņi dara galu tumsībai; Gudrība priecājas par iespēju nest dienas gaismā to, kas līdz šim ir bijis apslēpts, un viņi uzlūkos neredzamo skaistumu, kurš tagad ir kļuvis redzams godības pilnajā Gudrības Gaismā;

tādēļ atrodi prieku Manī, jo Mani principi ir cēli un šķīsti, un Es valdu ar lēnprātību un maigumu; Es ietinu žēlastībā tos, kuri nožēlo grēkus; Manī izraisa riebumu un pretīgumu jebkura ļaunprātība un samaitātība, bet Mans Gars atbrīvo visus, kuri atzīt savus grēkus, tā liekot pazust ļaunprātības pilnajiem ļaunajiem gariem;

Es neesmu šīs zemes valdnieks, Es esmu Taisnības Valdnieks, Mani spriedumi un tikumu diktētie noteikumi ir papildīti ar majestātiskumu un diženumu, tomēr Es esmu lēnprātīgs un pazemīgu Sirdi; lai tavu sirdi papildītu prieks un līksmība, Es atjaunoju tavu skatienu, lai tu pārlicinātos savām acīm, ieraugot Mani, savu Dievu; tad tu, bijības pilna, skaļā balsī sauksi uz Mani: „lai ir slavēts Trīsvienīgais Dievs, trīskārt Svētais! lai godināts ir Tas, Kurš ir pacēlis manu dvēseli un darījis pie manis lielas lietas! Svēts ir Viņa Vārds! es slavēju savu Dievu, Kurš ir atjaunojis manu neprātīgo dvēseli, lai ļautu manām acīm skatīt Tavu Vaigu; kā Ījabs es runāšu dziesmas vārdiem: „es biju grēkojis un pametis taisnīguma ceļu, bet Dievs mani nesodīja saskaņā ar manu grēku daudzumu; Viņš ir izglābis manu dvēseli no nogrimšanas kapa bedrē un ļāvis manai dzīvei ritēt Gaismā;” vai redzat, brāļi? vai redzat? to visu cauri

gadsimtiem Dievs dara cilvēces labā – Viņš glābj dvēseles no pazušanas un liek pār mums gaiši atmirdzēt dzīvības Gaismai;”

Es tev ļaušu ieraudzīt tavu Dievu, Kurš tevi šodien uzrunā – šo redzējumu tu nekad nespēsi aizmirst; šajā iepriecinājuma pilnajā kontemplācijā tavš dedzības pilnais gars, nožēlas pārņemts,¹ sauks uz Mani:

„Mans Kungs, Tu zini, ka iekšēji es esmu satriekts, bet vienlaikus, Kungs, mani deg uguns; es uzlūkoju Tevi un iedegos dievišķā Mīlestībā, kura mani pamazām pārņem; Mirdzošā Saule, Tu mani, nejauku grēcinieku, esi pievilcis pie Sevis, ne mirkli nepadomādams, ka es varētu citu acīs mazināt Tava Zižļa vērtību; Tu manām grēcīgajām acīm esi ļāvis uzlūkot Savu Majestāti, Savu Skaistumu, kas pārspēj Tavu Eņģeļu skaidrību; kad es biju uzlūkojis šo brīnumu, Tu mani neizsakāmi ievainoji; nespēdams remdēt savas slāpes, es skaļi raudāju, un mana dilemma padarīja mani nožēlojamu; Tava Godības pilnā Klātbūtne mani valdzināja un iededza mani vēl lielākas ilgas tevi mīlēt un būt uz mūžīgiem laikiem savienotam ar Tevi; manas sāpes auga augumā, un es lūdzu Taviem eņģeļiem, lai viņi tās remdē, tomēr nākamā brīdī es iedomājos – lai šīs sāpes paliek, lai šī uguns turpina mani dedzināt, lai šīs slāpes pēc Tevis, cilvēkus Mīlošais, aizdedzina visu manu būtņi, lai Tavs dievišķais apmeklējums vairo manas slāpes, lai es alkstu pēc Tevis arvien karstāk;

Tavai Varai nav līdzīgas nevienas! Tu paskatījies uz mani, un mūsu acu skatieni sastapās – Tavas Acis mirdzēja spožāk par diviem dārgakmeņiem un kā magnēti Tās mani pievilka; tad no Tavām Acīm parādījās divi gaismas stari un izgaismoja manu dvēseli, atmirdzot tajā tā, it kā tur būtu iesviesti tūkstošiem zvaigznāju – šī gaisma lika izgaist no manas dvēseles katrai tumsībai un nomāktības ēnai; apjucis no tā, ka pēkšņi biju saņēmis Tavas Žēlastības Gaismu, es jutu, ka Tava Godība miesai un asinīm ir nepanesama;

tad Tu man piemiedzi ar Aci, un es noģību; sajūta bija tāda, it kā man zem kājām ļodzītos zeme; Tavas Mīlestības izpausmes liek manai sirdij sajūst vājumu, jo to, mans Kungs, manai nabaga dvēselei ir par daudz, lai tos panestu; vai kāds spēj izmērīt Tava Lieluma un neizsakāmās Varenības krāšņumu? kurš, uzlūkojis Jahvi, nav spēcīgā saviņņojuma dēļ zaudējis samaņu? tik pacilājoša Skaistuma priekšā es arvien jūtos bezspēcīgs ...”

radība, kura Mani tik ļoti iepriecini, saki Man – kam līdzinās šī pieredze, kad tu sevī atrodi Mani? ar ko var salīdzināt iekrišanu Visvarenā Dieva Rokās? kas tai līdzinās? Manas Sirds iemīļotā, saki Man, ar ko var salīdzināt to, ka, kontemplējot Mani, tu dzirdi savu Radītāju dziedot tev vienīgajai Odas un Balādes? ar ko var salīdzināt šo apziņu, ka Tas, Kurš tev dzied un Kurš dzīvo neaizsniedzamā Gaismā, turēdams visu Savās Rokās, vienlaikus mājō tavā sirdī, nebūdams tās ierobežots? kā ir būt nomazgātam Manos dzidrajos ūdeņos, iegremdējot sevi Manī?

tad esi labā noskaņojumā un dzīvo dievbijīgu dzīvi; nekas nevar līdzināties Manam Spožumam, un sarunas ar Mani atstās tevī neaizmirstamas atmiņas; Manis uzlūkošana remdē tavas slāpes, bet neļauj tām izzust visā pilnībā – kontemplācija drīzāk vairo slāpes; vienīgi Svētlaimības Redzējumā tava dvēsele var tikt veldzēta un apmierināta Manas Klātbūtnes pārpilnībā; bez Mana Žēlsirdības pilnā atbalsta, radība, tava dvēsele būtu novītusi vēl pirms piedzimšanas; bez Manas palīdzības tava dzīve būtu postaža, tā būtu sastingusi un pilnībā atšķirta no Manis, Dieva! ak, ja vien tava dvēsele zinātu, ar kādām briesmām tai ik dienas jāstāpjas!

² Vassula, atver visas savas spējas un absorbē Mani sevī,³

¹ Sāpēs par to, ka nav iespējams pilnībā uzlūkot Dievu Debesīs, Viņa Svētlaimē.

² Pēkšņi Dievs aplkusa un vērsās pie manis.

³ Es to sapratu šādi: „veltī Man visu savu uzmanību”, nebija tā, ka es Viņam nebūtu to veltījusi.

Ak, Svētītais Kungs, Tu esi Tas, Kurš nemitīgi apžilbina manu dvēseli, ieplūstot manī kā spožumā dzirkstījoša Upe, Tu dari gaišu manu dvēseli, likdams manā sirdī Gaismu, kurā es dzīvoju.

Es vēl arvien esmu kā bez valodas par Tavu izvēli – Tu esi savienojies ar manu dvēseli un licis Savu Garu manas sirds dziļumos.

Tu esi licis Rakstiem kļūt man par dzīvu Vārdu, Tu esi darījis Tos sadzirdamus manām ausīm un saprotamus manai sirdij un prātam, vārdus, ko izteikusi Dievišķā Dzīvība.

Tu esi darījis reālas nerasniedzamas patiesības, piemēram – Debesu valstību... Tu esi darījis sataustāmu Tavu Vārdu, ļaujot apzināties, ka Trīsvienīgais Dievs patiešām ir viens vienīgs Dievs, ka visas trīs Personas ir vienotas Būtībā, Spēkā un Zināšanās...

Tu esi darījis zināmus apslēptos nodomus, tos, kas bija noglabāti Tavas Mīlestības bezdibenī. Tu esi mācījis, ka arī mūsu miesas var būt spoži mirdzošas kā Tava Dievišķā Gaisma un savā būtībā vienotas ar Tavu Dēlu.

Tu manai dvēselei esi pilnībā ļāvis apzināties Tavu Klātbūtni, un kopš tā brīža Tava Draudzība ir ievainojusi manu sirdi, bet Tavš skatiens ir mani satriecis...

Sajūtas un Saprāts – kam gan jūs man esat vajadzīgi? Dievs, Tava Uguns ir mani iznīcinājusi, tā ir pārvērtusi pelnos manu „es”.

Es esmu nīcīga un man apkārt ir iznīkstošas lietas, tomēr Tu lauž dabas likumus, un Tava Roka ik dienas rāda jaunus brīnumus.

Tu aizdedzini ikvienu, kurš Tev tuvojas un dari to par liesmu, tomēr apsolīdams, ka viņš nepārvērtīsies pelnos...

Svētīgs ir tas, kurš ir spējis Tevi satvert un apkampt – tikums un dievišķā Mīlestība būs viņa dienišķā maize.

Ak, Labais un Mīlošais Tēvs, Kurš ikvienu no mums aicini būt nešķiramiem no Vissvētākās Trīsvienības un caur līdzdalību Tās dzīvē kļūt par dieviem. Pateicoties šai žēlastībai, mums kļūst iespējams sasniegt Tava Dēla Jēzus Kristus Dievišķo cieņu.

Manas dvēseles Liturģija, manas sirds Katedrāle, Visuma smaržojošais Vīraks, nesaudzīgais loka Šāvējs, Dievišķā Oda, transcendentās Mīlestības Bezdibeni, Mirdzošais Kroni, mūsu dvēseļu Garīgā Smarža un trīskārt Svētā Gaisma,

es vairs nespēju izteikt nevienu saprātīgu vārdu... nedz arī slavu...

ak, Vassula, Es vēlos dziedāt jums visās jūsu dzīves dienās – atrodiet Mani savos dziļumos; savas sirds pašā vidū atrodiet Manu Valstību; atrodiet sevī Manu Varenību; tad pasaki Man, pasaki Mani – kāds ir jūsu laikmeta lielais brīnums? pasaki Man! pasaki Man!

Mūsu laikmeta lielais Brīnums ir tāds, ka Tu esi nokāpis no Debesīm un dažādos veidos atklājis Sevi grēciniekiem.

Lielais Brīnums ir tāds, ka Svētais, Kurš ir pārāks par saprātu un domāšanu, mūs apmeklē un uzrunā – Viņš ir mūsu vidū un kopā ar mums, Viņš runā uz mums visdažādākajos veidos.

Viņš dziedina slimos un uzceļ mirušos, Viņš bagātīgi izlej pār mums Savas Pamācības un apmeklē nabagos.

Viņš atbrīvo ieslodzītos un mierina salauztas sirdis.

Tas arī ir mūsu laiku lielais Brīnums...

tu esi labi runājusi;

ak, Tiesas Diena! Diena, kurā Mans Dēls atmirdzēs debesu jumā!

svētīgs ir tas, kurš tic Manam Vārdam un kura ausīm šī Diena nav tikai metaforisks izteiciens! svētīgs ir tas, kurš nenokengā un neizsmej to, kas nāk no Gara; kad Mans Gars saka: „Uguns”, tas nozīmē, ka pavisam drīz tai jānāk pār grēciniekiem;

cik gan vēl daudz brīnumu Man būtu jāizdara, lai jūs apmierinātu un sadzirdētu jūs sakām: „man ir žēl, ka es esmu grēkojis;” ļaujiet Man sadzirdēt šos vārdus:

„mana dvēsele slāpst pēc Dieva, bet mana mēle ir ievedusi mani grēkā; taču, kopš Tu mani esi apmeklējis, mana dvēsele ir tikusi aizdedzināta un kvēlo manī;

Tu, Kas esi visskaistākais no visiem cilvēkiem un eņģeļiem, Tu, Kas esi skaistuma pilnība un pārsteidzošs Savā žēlastībā, Tu, Kas esi ietērpts caurspīdīgos safīros – lai Tavas liesmas svētdara visus, kas Tev tuvojas; nomazgā manas vainas un liec pār mani atspīdēt Savam Svētajam Vaigam;

šķīstī mani no grēka un atver manas ausis, lai tās sadzirdētu un saprastu Tavas mums dziedātās Odas; Āmen;”

uz šiem vārdiem Es atbildēju: „Mans bērns, Es tevi nekad neatstāšu; nāc pie Manis un atdusies Manī; vai neesi sapratis, ka Es esmu Uguns – Uguns, Kas aizdedzina visu, ko sastop savā ceļā? ikviens, kuru Es satveru, sagrīļojas Dievišķās Mīlestības liesmās; vai Es Savos Rakstos jau neesmu sludinājis par Uguni? vai Es neesmu to pieminējis arī vairākkārt šajā Odā?¹ kaut gan jūsu gars savā grēcīgumā, Mani atpazinis, no bailēm un neciešamām sāpēm sarausies čokurā, tomēr Es izplatīšu Savu Smaržu ... un Manā Klātbūtnē tava dvēsele, lai arī pārbijusies, ieraugot sevi kailu un trūdošu, jo, nesevodama Manam Mīlestības Likumam, tā ir ļāvusi sevī ienākt grēkam un pārkāpumiem, vienlaikus arī priecāsies par to, ka Es, viņas Radītājs un Dievs, to apmeklēju;

kad pār tevi nāks šī diena, kuru Es saucu par Kunga Dienu, tad no tavām acīm nokritīs zvīņas, un tu ieraudzīsi savu patieso ‘es’; Mana Uguns padarīs tevi par niecību tavās izbailēs, tomēr nerausties aiz bailēm, esi labā noskaņojumā, jo kā citādi lai tu ieraudzītu sevi Man blakus? Es apstādināšu visas tevī vēl atlikušās noslieces uz ļaunu; šī šķīstīšana ir vajadzīga, lai tava dvēsele pārstātu bezmērķīgi klaiņot apkārt, bet gan dotos pretim Man, savam vienīgajam Dievišķajam Līgavainim;

Es nedomāju, ka daudzi no jums ir sapratuši, ko nozīmē Kunga Diena; kad putna balss ir apklususi, un aprimušas ir dziesmas skaņas, ziniet, ka šajā klusumā Es likšu nākt atklātībā visiem jūsu apslēptajiem darbiem – labajiem un ļaunajiem – un spriedīšu pār tiem tiesu; Kunga Diena var tikt salīdzināta ar mazo tribunālu – tā būs šķīstīšana ar Uguni, kura jūsu dvēseli ievēdīs Manā Godībā un pilnīgā savienībā ar Mani;

ja dvēsele ir grēka samaitāta un izkropļota, ja tā ir kļuvusi riebīga Manās, Manu eņģeļu un Manu svēto acīs, tad Mans apmeklējums viņā² izraisīs agonizējošas sāpes, un tā neizbēgs no Manas Dienas; kā citādi lai Es daru jūsu dvēseles nesamaitātas un brīvas no grēka; kā gan citādi lai ievēdu šīs dvēseles grēku nožēlā? Es to varu, vienīgi izģērbjot tās kailas ar Sava Uguns palīdzību, lai tās ierauga pašas savu stāvokli, tikai tad viņas aptvers, ka līdz šim ir bijušas Sātana īpašums;

Es atmodināšu tās dvēseles, kurās liesmos Mana dievišķā Uguns, un kuras Tā šķīstīs ar savām garīgajām liesmām, Es tām beidzot likšu apzināties to, kāda pārveide viņās notiek; tās tiks pārveidotas caur sāpēm, bet arī caur prieku, viņas tiks izmainītas, pateicoties Manas pārveidojošās Uguns Mīlestībai;

pār tiem, kam Es jau tagad piederu viņu dvēselē un miesā, un tiem, kas pieder Man, nenāks Kunga Diena, viņi to nepiedzīvos; kāpēc? tādēļ, ka Svētais Gars šādai dvēselei jau ir licis izjust Savu kustību tajā; šīs dvēseles jau ir piedzīvojušas Kunga Dienas atnākšanu; šo Dienu jūs varat dēvēt arī par Mana Apmeklējuma Dienu; pēc šīs Dienas, tie, kurus Es būšu atjaunojis Savā Ugunī, pievērsīsies nožēlai un paklausībai Manam Mīlestības Likumam; Es darīšu mīkstākas tās dvēseles, kuras patlaban

¹ 1991. gada 15. septembra vēstījumā.

² T.i. – dvēselē.

līdzinās akmenim, un Es sasildīšu ledus aukstās sirdis, un viņu augšāmcelšanās brīdī tūlīt būs sajūtama Mana Klātbūtne;¹

2002. gada 30. septembris

Mans Kungs un mans Dievs,

Cik brīnišķīgi ir ceļot Tev līdzās, sējot vējā Tavas dievišķās sēklas!

Pretstatā man visapkārt esošajai tumsai Tu esi liesmojošas Uguns Pīlārs un Gaismas Stars.

Tavs Svētais Vaigs, ak, Kristu, līdzinās zaigojošam dimantam – kad Tu mani uzlūko, Tavs mirdzums izgaismo manu dvēseli, neļaujot tai pakļauties tumsai. Spožāks par tūkstoš saulēm kopā, Tu Savā mirdzumā stāvi manas samaitātās dvēseles priekšā. Ak, ja vien cilvēce zinātu, ko nozīmē atrasties šāda neaprakstāma skaistuma klātbūtnē!

Mans Visvarenais Dievs un Nezūdošā Gaisma, pasaulei devīgi tiek dāvāta Tava Klātbūtne, bet kā tas nākas, ka viņi Tevi neatpazīst un neierauga?

Mans Žēlsirdīgais Kungs, Kas esi skaistāks par visiem eņģeļu spēkiem kopā, Tu, Kas pārspēj katru saprātu un domāšanu – Tava neizmērojamā Žēlsirdība, neaptveramā Pārpilnība un Tavs Dāsnums atstāj mani bijības pilnu... Tavs valdzinājums kā magnēts pievelk manu dvēseli, to paralizē un izraisa manī nepanesamas skumjas – Tavs valdzinājums ievaino mani...

Daudzkārtīgi es esmu centusies Tevi satvert, tomēr visi šie mēģinājumi ir bijuši veltīgi, it kā es censtos satvert uguni – mani pirksti izgāja caur Tevi ...

Kā spogulis, kurš nav zaudējis savu spožumu un atstaro mūžīgo Gaismu, Tavu krāšņumu atspoguļo un pavairo visa Tava radība... Un tomēr – kādēļ gan Tava radība neierauga šo spožo Gaismu?

Lai arī veltīgi ir bijuši mani mēģinājumi Tevi satvert un pieķerties kaut vai Tavu drēbju bārkstīm, Tu Savā Līdzjūtībā, vēloties mani iedrošināt nepamest Tevis „vajāšanu” un turpināt censties Tevi satvert, izklāji manu ceļu ar safīriem. Vēlēdamies mani pārliecināt par manu centienu pareizību, Tu ar eļļu uz manis uzrakstīji Savu Vārdu, ar to pārklādams mani visu.

Vīraka smaržas Stabs, kas iesmaržina visu pasauli, kad Tu paej garām, kā gan es esmu tikusi uzskatīta par tik lielas žēlastības cienīgu kā iemantot Gudrību sev par skolotāju?

Kad es no savas necienīgās sirds liku atskanēt saucienam uz Tevi, Tava Visvarenība noliecās no augstumiem pār mani un atklāja pati Sevi, bet no Tavām Lūpām man tika dots Tavs Dievišķais Vārds, kurš svaidīja manu dvēseli ar Svēto Eļļu;

Manas dvēseles Svaidījums, Savā pāri plūstošajā Mīlestībā un Dievišķajā Neprātā, Tu ietērpī manu dvēseli greznās drēbēs, tu apsedzi manu kailumu ar Savu Dievišķo Parakstu un darīji mani par Savu īpašumu uz mūžīgiem laikiem!

Ak, Pestītāj, Tu, Kas dedzīgi mīli visu cilvēci, atveldzē tagad manas lūpas ar žēlastību, lai es vienmēr pie Tevis vērstos ar pagodinājuma un slavas pilniem vārdiem...

ak, iemīļotā! Es tevi aicināju, lai tu tiektos vienīgi pēc Manis; Es tevi aicināju, lai tu būtu Manis savaldzināta tieši tāpat, kā tu esi savaldzinājusi Mani; ar Savu Skaistumu Es esmu ievainojis tavu dvēseli, lai aicinātu tevi uz dzīvi Manī; Mana Klātbūtne, kura tevi pārsteidz līdz pat šai dienai, un kura tavu dvēseli ir pārvērtusi niecībā un darījusi to vienīgi par Manas Gaismas atspulgu, tevi atdzīvina; Mana pāri plūstošā Mīlestība, ar kādu tevi mīlu, reibina tavu dvēseli, liekot tai slāpt pēc Manis; Es tevi esmu

¹ Šis garais vēstījums tika diktēts vairākas dienas.

atbrīvojis, lai tava dvēsele un miesa iegūtu bezkaislību; bezkaislību tu vari sasniegt vienīgi caur Mani un, pateicoties tai, Es tevī varu sēt Savas Debesu sēklas;

vai redzi? vai redzi, kā Es tevi esmu darījis par liecinieci ļaužu priekšā, lai tu sapulcinātu tautas, un tie, kuri vēl neapzinās Manu Klātbūtni, steigtos pie Manis un Mani godinātu? Es esmu sacījis, ka darīšu Savus Vārdus par uguni tavā mutē, lai tā pievilktu tos, kuri nekad nav Mani pazinuši, lai viņi ar nosvērtību Man kalpotu un mīlētu Manu Vārdu; vai neesmu teicis, ka Es atjaunošu Savus salauztos altārus?

Es virzīšos uz priekšu Savā Paša saimē, kura pašreiz ir izkaisīta un izklīdināta; tāpat kā gans, kurš atšķir āžus no avīm, Es atšķiršu sirdī augstprātīgos un lepnos no sirdsšķīstajiem; jums ir sacīts ievērot Manu Likumu un Manus spriedumus, un jums ir teikts no visas sirds nožēlot savus grēkus; šķīstīšanas laiks jau ir aizsācies, un daži jau ir pieredzējuši Manu apmeklējumu; vai tu esi aizmirsis vārdus, kurus agonijā sauc uz Mani: „mani ir satvērusi Tava Uguns, Kungs!”, reizē ar nožēlas vaidiem beidzot atzīdams savu vainu?

kas attiecas uz tiem, kuri vēl nav piedzīvojuši Manu apmeklējumu, tos sagaida daudz mocību – Kunga Diena nāks arī pār viņiem, un kas tā būs par dienu! Es steigšos izrādīt Savu Žēlsirdību, ja vien jūs nožēlosiet savus grēkus ... Es parādīšu Savu Žēlsirdību un sapulcināšu jūs kopā no visām zemes malām; tomēr, pirms tas vēl notiek, Es, šīs Mīlestības Dziesmas Autors, jums saku: ja vien pasaule savā ļaunumā nevērsīsies pie Manis, to nožēlodama, un ļaunumu atmaksādama ar mīlestību, tad tas, kas nāks pār jums, pārsniegs jebkādu līdz šim pasaulē piedzīvoto šķīstīšanu!

Kungs, es nezinu, ko teikt!

pietrūkst dedzīgas grēku nožēlas un patiesu sirdsapziņas pārmetumu ... tautas trako, un viņu sasniegumi ir viņu bezdievības mērs ... ja vien Es nedzirdēšu patiesas nožēlas saucienu, tad cietīs visa zeme; ak, un tie, kuri stāv uz paaugstinājumiem, sludinādami mieru! kā gan ir iespējams nodibināt mieru savā starpā, ja šie paši, kuri sludina mieru, pārkāpj Manus Baušļus un karo pret Mani – kā gan viņi savā paštaisnumā iedomājas, ka varētu nest mieru?

tomēr nepadodies izmisumam, jo noslēgumā pestīšana nāks no Trīsvienīgā Dieva; beigās tu, bezdievīgā paaudze, dzīvosi mierā ar To, Kuru līdz šim turpini atstumt; Dievs, Kurš valda Augstumos, liks tev atzelt, un Mans Gars kā mirdzoša straume nepārtraukti plūdīs sausajās zemēs; Savā Gaismā Es piepildīšu visas lietas un šajā Gaismā Es atsijāšu pelavas no kviešiem; kā Es jau sacīju – Es atdalīšu āžus no avīm; tie, kuri atradīsies ārpus Manas Dievišķās Gaismas – tiem Es palikšu neaizsniedzams un neredzams, un tikai tumsa būs viņu mājoklis; savukārt tie, kuri atradīsies Manā Dievišķajā Gaismā, būs svētīti – viņi paši būs gaisma Manā Gaismā; Es tos aptveršu ar Savu Gaismu un darīšu viņus par daļu no Mana spožuma; jo tīrāka ir dvēsele, jo spožāka tā kļūs; laimīgs ir cilvēks, kuram ir piedotas viņa vainas, kura grēki ir izdzēsti; laimīgs ir cilvēks, kuru Es nevaru apsūdzēt nekādā vainā, kura gars nav spējīgs uz maldiem;

pasaki savai paaudzei, ka Dievs ir šeit, kopā ar jums visiem ... ic;